

Τ.Ε.Φ.

44

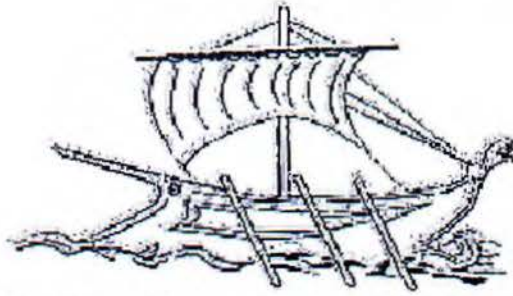
**ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ / ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΠΕΤΣΩΝ
ΤΜΗΜΑ: ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

**«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»**

**ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΟΙΤΗΤΗ: ΓΡΟΜΙΤΣΑΡΗ ΔΗΜΗΤΡΑ,
Α.Μ.216**

**ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΟΠΤΕΥΟΝΤΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗ:
ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ**

2013

**ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ /ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΠΕΤΣΩΝ
ΤΜΗΜΑ: ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

**«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»**

**ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΟΙΤΗΤΗ: ΓΡΟΜΙΤΣΑΡΗ ΔΗΜΗΤΡΑ,
Α.Μ.216
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΟΠΤΕΥΟΝΤΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗ:
ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ**

**ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ**

2013

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Περιεχόμενα

1.1. ΟΡΙΣΜΟΣ	8
1.2. ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΚΑΘΙΕΡΩΝΕΙ Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ	8
1.3. ΤΙ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟ.....	8
1.4. ΟΙ ΜΟΡΦΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΕΚΔΗΛΩΝΕΤΑΙ Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΙΚΗ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ.....	9
1.5. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ	10
1.6. ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΑΠΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΥΣΙΑ	10
1.7. ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	11
1.8. ΒΑΣΙΚΗ ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΠΟΥ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	11
1.9. ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	12
1.10. ΔΙΑΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	12
1.11. ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ.....	13
1.12. ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.....	13
1.13. ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ.....	14
1.14. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ.....	16
1.15. ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.....	16
1.16. ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ.....	18
1.17. ΟΙ ΜΙΚΡΕΜΠΟΡΟΙ	20
1.18. ΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ	20
1.19. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ.....	20
1.20. ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ	21
1.21. ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ.....	21
1.22. ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ.....	22
2.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	23
2.2. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ.....	23
2.2.1. Ο Επιμελητηριακός Θεσμός στην Ελλάδα	25
2.3. ΣΥΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ.....	27
2.3.1. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ	27
2.4. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΔΙΚΤΥΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ	35
2.5. ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ – ΜΕΛΗ ΔΡΑΣΕΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ	36
2.6. Η ΚΕΕΕ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ	38
2.7. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΕΕΕ	38
2.8. ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ	39
2.9. ΕΝΤΟΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ	39

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

2.10. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ	42
2.10.1. ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ	42
2.10.2. ΤΟΠΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ.....	43
2.10.3. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕΛΩΝ	44
2.11. ΣΤΕΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ	45
2.12. ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ	46
2.13. ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ.....	46
2.14. ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ	47
2.15. ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ	48
2.16. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ	50
3.1. Ο ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	53
3.2. ΤΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ.....	56
3.3. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΓΕΜΗ	58
3.4. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ	61
3.5. ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ.....	63
3.6. ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥΣ.....	63
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	70
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	72

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τα τελευταία χρόνια, ο επιχειρηματικός κόσμος δίνει μια άνιση μάχη ενάντια στην οικονομική κρίση, η οποία δημιουργεί ασφυκτικές συνθήκες για όλους τους κλάδους της αγοράς.

Σ' αυτό το δύσκολο περιβάλλον, οι επιχειρήσεις αγωνίζονται να παραμείνουν στη ζωή. Αγωνίζονται ενάντια στην ύφεση, στην έλλειψη ρευστότητας, στην εξοντωτική φορολόγηση, αλλά και σε μια σειρά από χρόνια προβλήματα που πλήττουν την επιχειρηματικότητα στη χώρα μας.

Δυστυχώς η Πολιτεία, λειτουργώντας υπό την πίεση των δανειστών της, δείχνει αυτή τη στιγμή να κωφεύει στις πραγματικές ανάγκες και τα αιτήματα της αγοράς. Αντί να εφαρμόζει γενναίες αναπτυξιακές πολιτικές, επιμένει σε οριζόντια μέτρα λιτότητας που επιτείνουν την ύφεση. Αντί να καταπολεμά τα εκατοντάδες καταγεγραμμένα εμπόδια στην ανταγωνιστικότητα, επιτίθεται σε δομές και θεσμούς που στηρίζουν παραδοσιακά τις ελληνικές επιχειρήσεις. Η πρόσφατη απαίτηση για κατάργηση της υποχρεωτικής εγγραφής των επιχειρήσεων στα επιμελητήρια, αλλά και τα κατά καιρούς σχέδια περί συγχωνεύσεων, δείχνουν ότι ο Επιμελητηριακός Θεσμός βρίσκεται στο στόχαστρο εγχώριων και ξένων παραγόντων.

Το επιμελητήριο είναι θεσμός με κύρια αποστολή τη συμβουλευτική και εισηγητική συμβολή του προς την πολιτεία για τη διαμόρφωση πολιτικών και νομοθεσιών, που αναπτύσσουν την επιχειρηματική δραστηριότητα με γνώμονα πάντα το ευρύτερο κοινωνικό συμφέρον. Δεν είναι συνδικαλιστικός φορέας και δεν έχει τα μέσα ούτε και στην αποστολή του μαχητικές μορφές δράσης έναντι της πολιτείας.

Χρόνια τώρα τα επιμελητήρια με πρώτο το ΕΕΑ και την Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων αγωνίζονται να επιβάλλουν στην Πολιτεία την αναγνώριση του θεσμικού τους ρόλου και πριν από κάθε πολιτική να καλούνται να γνωμοδοτούν και να μην παραμένουν στο περιθώριο, απλοί θεατές των τεκταινομένων.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Δυστυχώς η διαχρονική απαξίωση του θεσμού έχει αναγκάσει τους εκπροσώπους, αντί να αποτελεί τον πρωταρχικό σύμβουλο της Πολιτείας, να έρχονται σε επαφή μαζί της με υπομνήματα διαμαρτυρίας, προκειμένου να υπερασπιστούν τα συμφέροντα των μελών τους. Οφείλεται να αναπτυχθεί ο επιμελητηριακός θεσμός και να αναβαθμιστεί όπως συμβαίνει από χρόνια στην Ευρώπη. Το θεσμικό πλαίσιο πρέπει ακόμα να απαλλαχτεί από πολλές άλλες αγκυλώσεις για να λειτουργήσει αποδοτικά. Είμαστε η μόνη χώρα της ΕΕ που δεν έχει Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ). Ευτυχώς το έργο τώρα προχωρεί και μπήκε ήδη ο κεντρικός υπολογιστής στην ΚΕΕΕ.

Δυστυχώς παρά τις προσπάθειες ο επιμελητηριακός θεσμός δεν έχει κατακτήσει ακόμη τη θέση που του αξίζει.» Είναι ανεπίτρεπτο να πληροφορούμαστε από τον τύπο σχέδια περιορισμού της επιχειρηματικής δράσης δεκάδων χιλιάδων μικρομεσαίων επιχειρήσεων και να αγνοείται από την Πολιτεία.

Αν συγκρίνουμε το σεβασμό και την αξία που δίνουν στη χώρα μας οι κυβερνώντες στον επιμελητηριακό θεσμό και την αντίστοιχη αξία του δίνουν π.χ. στη Γαλλία, όπου τα επιμελητήρια κυριολεκτικά νομοθετούν ως εταίροι – συνεργάτες της κυβέρνησης, τότε μόνο απογοήτευση νιώθουμε.

Είναι καιρός η Πολιτεία να δώσει σάρκα και οστά στον επιμελητηριακό θεσμό και να τηρήσει όσα στο πραγματικά σύγχρονο, νομοθετικό πλαίσιο η ίδια έχει προβλέψει. Να μην αφυδατώνεται ο θεσμός, γιατί αυτό αποβαίνει μακροπρόθεσμα σε βάρος όλης της κοινωνίας και της εθνικής οικονομίας. Ο ρόλος του επιμελητηρίου είναι η συμβολή και όχι η αντιπαράθεση.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η εργασία αυτή σχεδιάστηκε στα πλαίσια εκπόνησης της πτυχιακής μου εργασίας. Το θέμα της ήταν ο Θεσμός των επιμελητηρίων και συγκεκριμένα η μελέτη περίπτωσης του επιμελητηρίου Αιτωλοακαρνανίας. Η εργασία αναφέρεται στις γενικές αρχές που διέπουν το θεσμό των επιμελητηρίων και στην ισχύουσα νομοθεσία που ρυθμίζει τις λειτουργίες τους. Αναφέρει τα μέλη και τις δραστηριότητες των επιμελητηρίων γενικά και τέλος συγκεκριμενοποιείται στις λειτουργίες του επιμελητηρίου Αιτωλοακαρνανίας.

ABSTRACT

This paper was developed in the context of preparing my dissertation work. The topic was the institution of Chambers and specific case study of the chamber Etoloakarnania. The paper refers to the general principles governing the institution of Chambers and legislation regulating their functions. It refers to the members and activities of chambers in general, and finally embodied in the functions of the Chamber Etoloakarnania.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

1.1. ΟΡΙΣΜΟΣ

Εμπόριο είναι η εθελοντική ανταλλαγή αγαθών ή υπηρεσιών, ή και τα δύο. Η αρχική μορφή εμπορίου ήταν η άμεση ανταλλαγή των αγαθών και των υπηρεσιών. Οι σύγχρονοι έμποροι αντ' αυτού γενικά διαπραγματεύονται μέσω ενός μέσου ανταλλαγής, όπως χρήματα. Κατά συνέπεια, η αγορά μπορεί να χωριστεί σε αγορά και πώληση. Η εφεύρεση των χρημάτων απλούστευσαν και ανέπτυξαν το εμπόριο και βελτίωσαν τις συναλλαγές. Το εμπόριο μεταξύ δύο εμπόρων καλείται διμερές εμπόριο, ενώ το εμπόριο μεταξύ περισσότερων από δύο εμπόρων καλείται πολύπλευρο εμπόριο. Συνεπώς, όταν λέμε εμπόριο, εννοούμε εκείνη την ανθρώπινη δραστηριότητα, που, αποβλέποντας στο κέρδος, έχει σαν αποστολή τη διακίνηση των πλεοναζόντων αγαθών από τον τόπο της παραγωγής τους στις διάφορες αγορές. Δηλαδή οι έμποροι αγοράζουν το προϊόν από τον παραγωγό, τον αγρότη, τον κτηνοτρόφο, το βιομήχανο κ.ά. και το μεταφέρουν και το μεταπουλούν στους καταναλωτές.

1.2. ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΚΑΘΙΕΡΩΝΕΙ Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ.

Ο Εμπορικός νόμος καθιερώνει το αντικειμενικό σύστημα, κατά το οποίο, το εμπορικό δίκαιο είναι το δίκαιο του εμπορίου, των εμπορικών συναλλαγών, των εμπορικών πράξεων. Οι διατάξεις του εμπορικού δικαίου εφαρμόζονται ανεξάρτητα αν εκείνος που μετέρχεται εμπορικές πράξεις έχει την εμπορική ή μη ιδιότητα.

1.3. ΤΙ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟ.

Εμπόριο είναι το σύνολο των πράξεων με τις οποίες με την *διαμεσολάβηση* τρίτων προσώπων επιτυγχάνεται η κυκλοφορία των οικονομικών αγαθών, από τον τόπο παραγωγής στον τόπο της κατανάλωσης.

Η μεσολάβηση μεταξύ παραγωγής και κατανάλωσης συνιστά το εμπόριο με την *οικονομική έννοια* του όρου. Η *νομική έννοια* του εμπορίου είναι ευρύτερη, αφού

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

αυτή περιλαμβάνει και την επεξεργασία των οικονομικών αγαθών. Η επεξεργασία αυτή γίνεται σήμερα ειδικότερα με την βιομηχανία. Με αυτήν μετατρέπεται η πρώτη ύλη σε πράγματα χρήσιμα. Όπου δεν υπάρχει μεσολάβηση στην κυκλοφορία των οικονομικών αγαθών, δεν υπάρχει και εμπόριο.

Το οικονομικό αγαθό για να φτάσει από την παραγωγή στην κατανάλωση γίνεται αντικείμενο πολλών συμβάσεων, αλλάζει χέρια, αποκτά νέο προορισμό.

1.4. ΟΙ ΜΟΡΦΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΕΚΔΗΛΩΝΕΤΑΙ Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ.

α) Με τη μεταφορά του οικονομικού αγαθού από τον τόπο της παραγωγής στον τόπο της κατανάλωσης. Όταν λέμε μεταφορά, δεν εννοούμε την υλική μετατόπιση του πράγματος, αλλά το σύνολο των οικονομικών ενεργειών με τις οποίες καθίσταται οικονομικά δυνατή η ενέργεια των πράξεων, με τις οποίες πραγματοποιείται η υλική μετακίνηση,

β) Η μεσολάβηση έχει την έννοια της ανάληψης κινδύνου. Ο κίνδυνος εμφανίζεται με τις εξής μορφές:

ι) Ο κίνδυνος να είναι συνδεδεμένος με την ενέργεια της εμπορικής πράξης π.χ. με τη μεταφορά, ο μεταφορέας φέρει τον κίνδυνο της απώλειας ή της ζημιάς των μεταφερομένων πραγμάτων (Ε.Ν. 102),

ii) ο έμπορος, ο οποίος αγοράζει το πράγμα από τον παραγωγό σε μεγάλη ποσότητα και καταβάλλει το τίμημα, διατρέχει τον κίνδυνο να μην μπορέσει να διαθέσει το πράγμα με συμφέροντες όρους,

iii) ο ασφαλιστής αναλαμβάνει τον κίνδυνο της καταστροφής του ασφαλισμένου συμφέροντος.

γ) Η μεσολάβηση έχει την έννοια της παροχής εμπορικής πίστης. Με αυτήν κυκλοφορούν τα οικονομικά αγαθά από τον παραγωγό στον καταναλωτή, χωρίς να εμποδίζεται η κυκλοφορία αυτή από την έλλειψη διαθέσιμου χρηματικού ποσού, με την καταβολή του απαιτούμενου τιμήματος.

Η παροχή πίστης εμφανίζεται με τις εξής μορφές: ι) Η παροχή πίστης αποτελεί το αντικείμενο της διαμεσολαβητικής δραστηριότητας του εμπορίου π.χ. οι τράπεζες με

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

την παροχή πίστωσης, παρέχουν την δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να καταβάλλουν το τίμημα των πωλούμενων εμπορευμάτων, γεγονός το οποίο οδηγεί στην κυκλοφορία των οικονομικών αγαθών. Η παροχή πίστης οδηγεί και στην παραγωγή οικονομικών αγαθών. Αυτό συμβαίνει με τα δάνεια προς τους αγρότες.

ii) Η παροχή πίστης συνδέεται με την ενέργεια των εμπορικών πράξεων π.χ. ο πωλητής πιστώνει ολόκληρο ή μέρος του τιμήματος, γεγονός το οποίο οδηγεί στην κυκλοφορία των οικονομικών αγαθών.

δ) Η διαμεσολαβητική δραστηριότητα στην κυκλοφορία των οικονομικών αγαθών εμφανίζεται και *εμμέσως*, υπό την έννοια της ενέργειας πράξεων οι οποίες είναι βοηθητικές της κατά κύριο λόγο μεσολάβησης. Τέτοιες πράξεις είναι η μεσιτεία, η παραγγελία, οι πράξεις οι οποίες ανάγονται στην οργάνωση της θαλάσσιας μεταφοράς κλπ.

1.5. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Αντικείμενο του εμπορίου είναι κάθε κινητό πράγμα. Ο Α.Κ. μας δίνει την έννοια του κινητού πράγματος. Τούτο είναι κάθε ενσώματο, αυθύπαρκτο και αυτόνομο αντικείμενο, το οποίο είναι δεκτικό εξουσία σης από τον άνθρωπο. Επομένως πράγμα είναι και το ηλεκτρικό ρεύμα, η θερμότητα, η ατομική ενέργεια, αφού αυτά είναι δυνατόν να εξουσιαστούν από τον άνθρωπο. Επίσης και τα αξιόγραφα, π.χ. συναλλαγματικές, επιταγές, μετοχές κ.λ.π. καθώς επίσης και ορισμένα δικαιώματα αλλά ακόμη και τα άυλα αγαθά, όπως το σήμα, ο διακριτικός τίτλος, τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, η φήμη, ο κίνδυνος κ.λ.π.

1.6. ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΑΠΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΨΗ

Το εμπόριο από οικονομική άποψη διακρίνεται: α) Το επιτόπιο αναφέρεται στα αγαθά, τα οποία διακινούνται μέσα στον ίδιο τόπο, ενώ το διατόπιο αναφέρεται στα αγαθά, τα οποία πρόκειται να αποσταλούν σε άλλο τόπο.

β) Μεγαλεμπόριο και μικροεμπόριο. Για τον προσδιορισμό αυτού λαμβάνεται υπόψη το ύψος των συναλλαγών.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

γ) Χονδρικό και λιανικό εμπόριο. Το χονδρικό εμπόριο διεξάγεται μόνο μεταξύ των εμπόρων, ενώ το λιανικό εμπόριο διεξάγεται μεταξύ εμπόρων και καταναλωτών.

δ) Εμπόριο διεξαγόμενο κατ' επάγγελμα και επ' ευκαιρία. Μόνο αυτός που ενεργεί κατ' επάγγελμα εμπορικές πράξεις αποκτά την εμπορική ιδιότητα.

ε) Εμπόριο ασκούμενο ιδίω ονόματι και για ίδιο λογαριασμό και εμπόριο ασκούμενο για λογαριασμό άλλου, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του παραγγελιοδόχου.

Το εμπορικό δίκαιο όμως δεν καλύπτει όλη την οικονομική δραστηριότητα, π.χ. οι εργασίες εξαγωγής μεταλλευμάτων, τα ελευθέρια επαγγέλματα, η γεωργική εκμετάλλευση του εδάφους, βρίσκονται κατ' αρχήν εκτός του πλαισίου του εμπορικού δικαίου.

1.7. ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Οι κανόνες εμπορικού δικαίου είναι ειδικοί κανόνες που εφαρμόζονται μόνο στις εμπορικές σχέσεις ενώ του αστικού δικαίου οι κανόνες είναι γενικοί και εφαρμόζονται σε όλες τις σχέσεις. Επίσης οι κανόνες του αστικού δικαίου εφαρμόζονται και στις εμπορικές πράξεις, π.χ. οι διατάξεις για την ικανότητα δικαιοπραξίας, για την πλάνη, για την απειλή, για την απάτη, για τις αιρέσεις κ.λ.π. Πολλές φορές ο Εμπορικός Νόμος με ρητή διάταξη παραπέμπει στο αστικό δίκαιο.

1.8. ΒΑΣΙΚΗ ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΠΟΥ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Την 15 Νοεμβρίου του έτους 1821 εισήχθηκε αυτούσιος στην Ελλάδα ο Γαλλικός εμπορικός κώδικας με τη νομική διάταξη της Ανατολικής Χέρσου Ελλάδας, την οποία επανέλαβαν οι Εθνικές συνελεύσεις Επιδαύρου (1822), Άστρους (1823) και Τροιζήνος (1827). Σ' αυτές πάντοτε οριζόταν με τις ίδιες λέξεις ότι: «δια τα εμπορικά, ισχύει μόνον ο εμπορικός της Γαλλίας Κώδιξ».

Ο Καποδίστριας με το ψήφισμα της 15ης Δεκεμβρίου του έτους 1828 όρισε: «Τα δικαστήρια ακολουθούν εις μεν τα πολιτικά τους νόμους των αυτοκρατόρων, περιεχομένους εις την πρόχειρον Εξάβιβλον του Αρμενοπούλου, εις δε τα εμπορικά τον της Γαλλίας Εμπορικό Κώδικα».

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Με το βασιλικό διάταγμα της 19ης Απριλίου του έτους 1835 εισήχθηκε επίσημη μετάφραση του γαλλικού εμπορικού κώδικα ο οποίος ήδη ίσχυε. Τούτο έχει διοικητικό χαρακτήρα και όχι νομοθετικό διότι δεν εισάγει νέο κώδικα αλλά απλά την επίσημη μετάφραση του εμπορικού Γαλλικού Κώδικα που ήδη ίσχυε στην Ελλάδα.

Τέλος, το βασιλικό διάταγμα της 2/14/Μαΐου 1835 «περί της αρμοδιότητας των εμποροδικείων», αναφέρεται στο 4ο βιβλίο του Γαλλικού Εμπορικού Κώδικα.

Μετά την εισαγωγή του ο γαλλικός εμπορικός κώδικας υπέστη διάφορες τροποποιήσεις με νεότερους νόμους, με τους οποίους συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε η εμπορική νομοθεσία. Ενδεικτικά σημειώνουμε τον Ν. 2190 του 1920 «περί ανωνύμων εταιριών», τον Ν. 146 του 1914 «περί αθέμιτου ανταγωνισμού», τον Ν. 5960 του 1933 «περί επιταγής», τον Ν. 1998 του 1939 «περί σημάτων», τον Ν. 3190 του 1955 «περί εταιριών περιορισμένης ευθύνης».

1.9. ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Το έθιμο. Ήτοι, η μακροχρόνια, αδιάκοπη και ομοιόμορφη συμπεριφορά των ατόμων μιας κοινωνίας, τα οποία ενεργούν κατά ορισμένο τρόπο γιατί έχουν την συνείδηση ότι υπακούουν σε έναν ορισμένο κανόνα δικαίου.

Οι εμπορικές συνήθειες, οι οποίες αποτελούν έμμεσες πηγές, γιατί με αυτές διαπλάθονται κανόνες δικαίου.

Οι γενικοί όροι των συναλλαγών. Οι όροι αυτοί διατυπώνονται έγγραφα εκ των προτέρων από μεγάλες επιχειρήσεις, ώστε εκείνος ο οποίος πρόκειται να καταρτίσει τη σύμβαση ή θα τους αποδεχθεί χωρίς διαπραγματεύσεις ή θα τους απορρίψει (συμβάσεις προσχωρήσεως). Η παραπάνω αυτή τυποποιημένοι όροι γίνονται πάγιοι, επιβάλλονται στο εμπόριο και εξελίσσονται σε κανόνες δικαίου.

1.10. ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Το εμπορικό δίκαιο διαρθρώνεται στους εξής κλάδους:

Το γενικό μέρος του εμπορικού δικαίου, το οποίο αναφέρεται στις εμπορικές πράξεις και τους εμπόρους.

1.11. ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ.

Το Δίκαιο των αξιόγραφων

Το Δίκαιο των εμπορικών ενοχών, στο οποίο περιλαμβάνεται η εμπορική πώληση, οι ναυτικές και χρηματιστηριακές πωλήσεις, οι τραπεζικές συμβάσεις, η μεταφορά, η παραγγελία κ.λπ.

Το ασφαλιστικό δίκαιο

Το ναυτικό δίκαιο και το συναφές προς αυτό αεροπορικό δίκαιο

Το πτωχευτικό δίκαιο

Το δίκαιο της βιομηχανικής ιδιοκτησίας.

1.12. ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Συστήματα προσδιορισμού των εμπορικών σχέσεων:

Αυτά είναι τα εξής:

α) Το υποκειμενικό, το οποίο καθορίζει ποίος είναι ο έμπορος. Οι δε πράξεις είναι υποκειμενικά εμπορικές, γιατί τις επιχειρεί πρόσωπο, το οποίο έχει αποκτήσει την εμπορική ιδιότητα.

β) Το αντικειμενικό, το οποίο καθορίζει ποιες πράξεις είναι εμπορικές. Εκείνος δε που ενεργεί κατά σύνηθες επάγγελμα αποκτά την εμπορική ιδιότητα.

γ) Το σύστημα της οικονομικά οργανωμένης εμπορικής επιχείρησης. Σύμφωνα με αυτό, δεν γίνεται διάκριση μεταξύ αστικών και εμπορικών πράξεων. Έχουμε από τον νόμο δεδομένη την έννοια της εμπορικής επιχείρησης, ο δε έμπορος απορροφάται από την εμπορική επιχείρηση, με την έννοια ότι υποκείμενο της εμπορίας είναι η εμπορική επιχείρηση, οι δε πράξεις που επιχειρούνται από αυτή είναι εμπορικές.

Το σύστημα δε που έχει υιοθετήσει το δίκαιο μας ακολουθώντας τη γαλλική σχολή, είναι μικό. Έχει δηλαδή στοιχεία τόσο από το υποκειμενικό όσο και από το αντικειμενικό σύστημα.

1.13. ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ.

α) Αντικειμενικές ή πρωτότυπες ή απόλυτες εμπορικές πράξεις του άρθρου 2 και 3 του διατάγματος περί αρμοδιότητας των εμποροδικείων. Το άρθρο 2 αναφέρεται στις πράξεις της χερσαίας εμπορίας, ενώ το άρθρο 3 στις πράξεις του θαλασσιού εμπορίου.

β) Πράξεις πρωτότυπες ή αντικειμενικά εμπορικές με νεώτερους νόμους.

γ) Πράξεις εμπορικές με διασταλτική ερμηνεία ή αναλογία. Οι πράξεις αυτές ονομάζονται πρωτότυπα εμπορικές γιατί η εμπορικότητα αυτών δεν εξαρτάται, ούτε από την εμπορική ιδιότητα του προσώπου, ούτε από τον εμπορικό χαρακτήρα άλλης πράξης.

Τα είδη των εμπορικών πράξεων.

α) Αμφιμερώς εμπορική πράξη. Όταν αυτή είναι εμπορική και για τα δύο μέρη. Ο χονδρέμπορος πουλάει εμπορεύματα στο λιανέμπορο, αυτός δε στη συνέχεια τα μεταπωλεί. Η πράξη είναι εμπορική και για τον χονδρέμπορο και για τον λιανέμπορο.

β) Μονομερώς εμπορική πράξη. Αυτή είναι εμπορική μόνο για τον ένα από τους συμβαλλομένους π.χ. η πώληση εμπορευμάτων από τον λιανέμπορο στον καταναλωτή.

Πότε χαρακτηρίζεται μια πράξη εμπορική

Για να χαρακτηριστεί μια πράξη ως εμπορική, αρκεί αυτή να έχει τα στοιχεία της εμπορικότητας, ακόμη και αν είναι παράνομη ή ανήθικη.

Π.χ. α) η αγορά προς μεταπώληση η οποία ενέχει τα στοιχεία της κερδοσκοπίας, β) η εμπορία που έχει ως αντικείμενο το λαθρεμπόριο δεν χάνει την εμπορικότητά της.

Σπουδαία σημασία έχει η εμπορικότητα του αδικήματος, η οποία ενεργείται παράλληλα με την εμπορική πράξη, ή με την εμπορική ιδιότητα του προσώπου που την ενήργησε, π.χ. α) η πλαστογραφία, η οποία διαπράττεται χάριν ασκήσεως εμπορικής κερδοσκοπίας, σε συνάρτηση προς την εμπορική πράξη, καθώς επίσης β) και τα αδικήματα της απλής και δόλιας χρεοκοπίας, τα οποία διαπράττονται μόνον από έμπορο.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Αντικειμενικές ή πρωτότυπες ή απόλυτες εμπορικές πράξεις του χερσαίου εμπορίου, του άρθρου 2 του Β.Δ. περί αρμοδιότητας των εμποροδικείων.

Οι εμπορικές πράξεις του άρθρου 2 του παραπάνω διατάγματος είναι οι εξής:

1) Αγορά προς μεταπώληση προϊόντων γης ή τέχνης.

Με τον όρο αγορά, εννοούμε κάθε κτήση με αντάλλαγμα, από επαχθή αιτία. Περιλαμβάνεται ακόμα και η κτήση της χρήσης του πράγματος, για το σκοπό της υπομίσθωσης. Δεν περιλαμβάνεται η κτήση του πράγματος από χαριστική αιτία π.χ. δωρεά ή κληρονομική διαδοχή. Ο νόμος, κατ' ανεπιτυχή μετάφραση μιλά για «αγορά προϊόντων γης ή τέχνης». Ο νόμος εννοεί οποιαδήποτε αντικείμενο, όχι μόνο τα ενσώματα πράγματα, αλλά και τα ασώματα, όπως οι απαιτήσεις, εφευρέσεις, σήματα κλπ.

Η πρόθεση της μεταπώλησης θα πρέπει να αποδεικνύεται από εκείνον, ο οποίος επικαλείται την εμπορικότητα της αγοράς, εάν όμως ο αγοραστής είναι έμπορος, τεκμαίρεται ότι υπάρχει η εμπορικότητα της πράξης. Η πρόθεση της μεταπώλησης θα πρέπει να υφίσταται κατά τον χρόνο που γίνεται η αγορά. Εάν ο αγοραστής απέβαλλε την πρόθεση μεταπώλησης, δεν χάνεται η εμπορικότητα της πράξης. Εάν ο αγοραστής κατά τον χρόνο που προέβη στην αγορά δεν είχε πρόθεση μεταπώλησης, απέκτησε όμως αυτήν μεταγενέστερα, η πράξη δεν είναι εμπορική. Εάν υπάρχει πρόθεση μεταπώλησης, είναι ζήτημα πραγματικό. Εάν λ.χ. κάποιος αγοράζει 1500 καθίσματα υπάρχει πρόθεση μεταπώλησης, δεν υπάρχει όμως τέτοια πρόθεση, όταν αγοράζει ένα κάθισμα.

Το διάταγμα δεν περιλαμβάνει ρητά την κερδοσκοπία, ως στοιχείο της εμπορικότητας. Κατά την ορθότερη γνώμη η κερδοσκοπία αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της πρόθεσης προς μεταπώληση.

Τα εμπορεύματα τα οποία αγοράζει κάποιος τα μεταπωλεί είτε αυτούσια, είτε κατεργασμένα και μεταποιημένα σε χειροτεχνήματα. Μοιάζει στην περίπτωση αυτή η αγορά προς μεταπώληση, με την επιχείρηση χειροτεχνίας. Διαφέρει όμως από αυτή, επειδή στην αγορά προς μεταπώληση πρόκειται για ίδια ύλη ενώ στην επιχείρηση χειροτεχνίας πρόκειται για αλλότρια ύλη.

1.14. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

A) Ουσιαστικές συνέπειες.

α) Η εφαρμογή της εμπορικής νομοθεσίας.

β) Εκείνος που μετέρχεται εμπορικές πράξεις (πρωτότυπες ή αντικειμενικές) κατά σύνηθες επάγγελμα, αποκτά την εμπορική ιδιότητα.

γ) Πλείονες οφειλέτες από εμπορική αιτία ευθύνονται σε ολόκληρο π.χ. όσοι υπογράφουν μια συναλλαγματική.

δ) Επί ορισμένων εμπορικών απαιτήσεων εφαρμόζονται βραχυπρόθεσμες παραγραφές.

B) Δικονομικές συνέπειες.

α) Στις εμπορικές συμβάσεις επιτρέπονται μάρτυρες και όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει το ποσό των 352 Ευρώ.

β) Σε ορισμένες εμπορικές διαφορές (συναλλαγματική, επιταγή κ.λ.π.) εφαρμόζονται σύντομες διαδικασίες εκδίκασης των διαφορών αυτών (διαταγή πληρωμής).

γ) Σε ορισμένες εμπορικές διαφορές το δικαστήριο **υποχρεούται** να κηρύξει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή (συναλλαγματικές, επιταγές κ.λ.π.), σε άλλες δε διαφορές, το δικαστήριο **δύναται** να κηρύξει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή

1.15. ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

Τα είδη των παράγωγα εμπορικών πράξεων είναι δύο: α) παράγωγη εξ υποκειμένου εμπορικότητα και β) παράγωγη εξ αντικειμένου εμπορικότητα.

α) Παράγωγη εξ υποκειμένου εμπορικότητα. Σύμφωνα με αυτή, πράξη που δεν είναι πρωτότυπα ή αντικειμενικά ή απόλυτα εμπορική, γίνεται εμπορική, γιατί διενεργείται από έμπορο και έχει σχέση με την εμπορία του (τεκμήριο εμπορικότητας).

β) Παράγωγη εξ αντικειμένου εμπορικότητα. Σύμφωνα με αυτή, πράξη αστική, γίνεται εμπορική, γιατί είναι παρεπόμενη άλλης πράξης, η οποία είναι πρωτότυπα ή αντικειμενικά ή απόλυτα εμπορική π.χ. 1) ο Α αγοράζει εμπορεύματα για το σκοπό μεταπώλησης και μισθώνει ένα αυτοκίνητο για να τα μεταφέρει στη Θεσσαλονίκη.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Η μίσθωση του αυτοκινήτου είναι πράξη αστική, γίνεται όμως εμπορική, γιατί είναι παρεπόμενη της αγοράς προς μεταπώληση, η οποία είναι πράξη πρωτότυπα ή αντικειμενικά η απόλυτα εμπορική. 2) Το ίδιο συμβαίνει και με το δάνειο, το οποίο καταρτίστηκε για να εξοφληθεί το τίμημα μιας αγοράς που έγινε προς μεταπώληση.

Έννοια του τεκμηρίου της εμπορικότητας

Ο νόμος καθιερώνει το τεκμήριο της εμπορικότητας στο άρθρο 8 παρ.2 του β/δ περί αρμοδιότητας των εμποροδικείων του έτους 1835. Σύμφωνα με αυτό «τα γραμμάτια τα παρ' εμπόρων υπογεγραμμένα, θεωρούνται ως ένεκα του εμπορίου αυτών γενόμενα, εάν κάποια άλλη αιτία δεν υπάρχει ρητά εκπεφρασμένη εις αυτά».

Ο νόμος μιλά για τα γραμμάτια, γίνεται όμως δεκτό με διασταλτική ερμηνεία ότι κάθε πράξη του εμπόρου είναι εμπορική. Για να μη χαρακτηριστεί η πράξη εμπορική, θα πρέπει να υπάρχει ρητή επιφύλαξη.

Το τεκμήριο εμπορικότητας είναι μαχητό. Τούτο έχει την έννοια ότι εκείνος ο οποίος έχει έννομο συμφέρον δύναται να το ανατρέψει.

Όταν π.χ. ο Α έμπορος συνάψει ένα δάνειο, αυτό είναι πράξη εμπορική γιατί συνδέεται με την εμπορία του. Για να μην χαρακτηριστεί όμως η πράξη αυτή εμπορική, θα πρέπει να κάνει επιφύλαξη, ότι κατάρτισε το δάνειο για να πληρώσει το φροντιστήριο του παιδιού του. Γίνεται όμως δεκτό ότι η πράξη αυτή δεν είναι εμπορική και αν ακόμη ο έμπορος δεν προβεί σε ρητή επιφύλαξη, θα πρέπει όμως να αποδείξει ότι κατάρτισε το δάνειο για τον παραπάνω σκοπό.

Για να ισχύει το τεκμήριο της εμπορικότητας, θα πρέπει η πράξη, την οποία ο έμπορος διενεργεί, να σχετίζεται με την εμπορία του. Εάν π.χ. 1) ο έμπορος αγοράζει πετρέλαιο για το καλοριφέρ του καταστήματος του, η πράξη αυτή είναι εμπορική, 2) εάν όμως το πετρέλαιο το αγόρασε για το καλοριφέρ της κατοικίας του, η πράξη αυτή είναι αστική.

Επίσης ένας έμπορος αγοράζει ημερολόγια και τα διαθέτει δωρεάν στην πελατεία του για λόγους διαφήμισης της επιχείρησής του. Η πράξη του αυτή είναι εμπορική, γιατί σύμφωνα με το τεκμήριο της εμπορικότητας συνδέεται με την εμπορία του.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Η έκταση της εφαρμογής της παράγωγης εξ υποκειμένου εμπορικότητας (τεκμήριο εμπορικότητας) είναι ευρύτατη και καλύπτει όχι μόνο τις δικαιοπραξίες αλλά και τις αδικοπραξίες του εμπόρου οι οποίες έχουν σχέση με την εμπορία του. Π.χ. ένας έμπορος ο οποίος οδηγεί το αυτ/το του τραυματίζει έναν πεζό. Αυτός ευθύνεται εξ εμπορικής αιτίας αν μετέβαινε στο εμπορικό του κατάστημα (τεκμήριο εμπορικότητας) Δεν ευθύνεται όμως εξ εμπορικής αιτίας αν μετέβαινε σε εκδρομή. Αυτό όμως πρέπει να το αποδείξει ο έμπορος ανατρέποντας το τεκμήριο της εμπορικότητας.

Συμπέρασμα: Απ' όλα τα παραπάνω συνάγεται, ότι το ελληνικό εμπορικό δίκαιο θεμελιώνεται στο αντικειμενικό σύστημα, χωρίς όμως να αγνοεί και το υποκειμενικό σύστημα.

Βασίζεται στην αρχή των αντικειμενικών ή πρωτότυπων ή απόλυτων εμπορικών πράξεων. Αν όμως διενεργεί κάποιος εμπορικές πράξεις κατά σύνηθες επάγγελμα», αποκτά την εμπορική ιδιότητα. Όταν αποκτήσει την εμπορική ιδιότητα, οι πράξεις τις οποίες διενεργεί και οι οποίες έχουν σχέση με την εμπορία των (τεκμήριο εμπορικότητας), καθίστανται εμπορικές πράξεις (παράγωγή εξ υποκειμένου εμπορικότητας).

Τέλος, η εμπορικότητα καλύπτει και τις πράξεις, οι οποίες βρίσκονται σε σχέσεις εξάρτησης προς την πρωτότυπη ή αντικειμενικά ή απόλυτη ιστορική πράξη (παράγωγή εξ αντικειμένου εμπορικότητας).

1.16. ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ.

Τα συστήματα απόκτησης της εμπορικής ιδιότητας είναι δύο, το τυπικό και το ουσιαστικό.

Τυπικό σύστημα. Σύμφωνα με αυτό, η εμπορική ιδιότητα προσδίδεται από το νόμο, όταν υπάρχουν ορισμένες τυπικές προϋποθέσεις π.χ. εγγραφή στο μητρώο των εμπόρων, χωρίς να ερευνάται (ανεξάρτητα από το σκοπό) αν διενεργούνται εμπορικές πράξεις κατά «σύνηθες επάγγελμα» π.χ. χρηματιστής, Α.Ε., Ε.Π.Ε., μεσίτης, συνεταιρισμός κ.λ.π.

Ουσιαστικό σύστημα. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του ΕμπΝ. «έμποροι είναι όσοι μετέρχονται πράξεις εμπορικής και σύνηθες επάγγελμα έχουν την εμπορίαν».

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Μετά από αυτό οι προϋποθέσεις απόκτησης της εμπορικής ιδιότητας είναι οι εξής:

α) Ενέργεια εμπορικών πράξεων από εκείνες οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 του δ/τος του 1835 περί αρμοδιότητας των εμποροδικείων, οι οποίες χαρακτηρίζονται πρωτότυπες ή αντικειμενικές ή απόλυτες εμπορικές πράξεις. Δεν είναι ανάγκη οι πράξεις να είναι νόμιμες, μπορεί να είναι και παράνομες.

Να σημειωθεί δε ότι οποιαδήποτε πράξη δεν οδηγεί στην απόκτηση της εμπορικής ιδιότητας. Απαιτείται η διενέργεια εμπορικών πράξεων οι οποίες μπορούν να συστήσουν εμπορικό επάγγελμα. Λέγοντας επάγγελμα, εννοούμε τη συστηματική επιδίωξη βιοπορισμού.

β) Ενέργεια εμπορικών πράξεων κατά σύνηθες επάγγελμα. Δηλαδή δραστηριότητα με σκοπό τον βιοπορισμό η οποία αναφέρεται σε πρωτότυπες ή αντικειμενικές ή απόλυτες εμπορικές πράξεις σταθερά επαναλαμβανόμενες.

Ο όρος «Profession habituelle» μεταφράζεται με τον όρο «κύριο επάγγελμα», αντί του ορθού «σύνηθες επάγγελμα».

Επομένως η παράλληλη άσκηση δύο επαγγελμάτων δεν αποκλείει την απόκτηση της εμπορικής ιδιότητας, έστω και αν το επάγγελμα που ασκείται κυρίως δεν είναι εμπορικό. Π.χ. ο δημόσιος υπάλληλος (κύριο επάγγελμα), που ενεργεί εμπορικές πράξεις κατά σύνηθες επάγγελμα αποκτά την εμπορική ιδιότητα.

γ) Η ενέργεια των εμπορικών πράξεων θα πρέπει να επιχειρείται καταρχήν με το όνομα τον και για λογαριασμό τον. Δεν αποκτούν επομένως την εμπορική ιδιότητα τα πρόσωπα εκείνα, τα οποία παρέχουν βοηθητικές εργασίες, όπως είναι οι υπάλληλοι, οι διοικητές Α.Ε., οι διαχειριστές Ο.Ε. και Ε.Π.Ε. Την εμπορική ιδιότητα αποκτούν τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αντιπροσωπεύονται.

δ) Όταν κάποιος διενεργεί εμπορικές πράξεις κατά σύνηθες επάγγελμα, στην πραγματικότητα όμως διενεργεί τις πράξεις αυτές για λογαριασμό άλλον, αποκτά την εμπορική ιδιότητα τόσο ο έμπορος που φαίνεται όσο και εκείνος που δεν φαίνεται.

ε) Νομική ικανότητα. Στερούνται νομικής ικανότητας όχι μόνο οι ανίκανοι προς ενέργεια εμπορικών πράξεων, αλλά και οι ικανοί, ανίκανοι όμως για απόκτηση της εμπορικής ιδιότητας, όπως είναι οι έμποροι που πτώχευσαν.

1.17. ΟΙ ΜΙΚΡΕΜΠΟΡΟΙ

Αναφορικά με το θέμα αυτό δίστανται οι απόψεις. Άλλοι μεν υποστηρίζουν ότι δεν αποκτούν την εμπορική ιδιότητα γιατί ασχολούνται με το επάγγελμα αυτό ευκαιριακά και άλλοι υποστηρίζουν ότι θα πρέπει να χαρακτηρισθούν ως έμποροι, γιατί ασκούν εμπορικές πράξεις κατά σύνηθες επάγγελμα.

*^Κατά πάσα όμως περίπτωση η νομολογία δεν αναγνωρίζει στα άτομα αυτά την εμπορική ιδιότητα.

Η ιδιότητα ορισμένων επαγγελμάτων ή λειτουργημάτων είναι άμεσα συνδεδεμένη με την εμπορική ιδιότητα, όπως συμβαίνει με τους δικηγόρους, ιερείς, δημόσιους υπαλλήλους κ.ά. Εάν παρά ταύτα τα πρόσωπα αυτά ενεργήσουν εμπορικές πράξεις κατά «σύνηθες επάγγελμα», αποκτούν -ην εμπορική ιδιότητα.

1.18. ΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ.

Οι περιορισμοί τίθενται από την πολιτεία και αφορούν την άσκηση της εμπορίας. Σ' αυτούς περιλαμβάνεται η παροχή άδειας (π.χ. φαρμακέμπορος), η απαγόρευσης διενέργειας εμπορικών πράξεων π.χ. απαγορεύεται η παραγωγή όπλων, λόγω μονοπώλησης από το κράτος της πολεμικής βιομηχανίας.

1.19. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ

α) Εφαρμόζεται η παράγωγη εξ υποκειμένου εμπορικότητα (τεκμήριο εμπορικότητας). Ήτοι, οι μη πρωτότυπες εμπορικές πράξεις που επιχειρούνται από τον έμπορο είναι εμπορικές, εφόσον τελούν σε σχέση με την εμπορία του.

β) Ο έμπορος υπόκειται σε πτώχευση.

γ) Ο έμπορος υπόκειται σε ορισμένες επαγγελματικές υποχρεώσεις, όπως είναι η τήρηση εμπορικών βιβλίων και η αναγγελία στο οικείο εμπορικό και βιομηχανικό επιμελητήριο.

δ) Η έκδοση ορισμένων αξιόγραφων προϋποθέτει την εμπορική ιδιότητα, όπως συμβαίνει με τις εντολές πληρωμής από έμπορο σε έμπορο και τα χρεωστικά ομόλογα από έμπορο για παροχή χρημάτων, χρεογράφων ή άλλων αντικαταστατών πραγμάτων.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Περαιτέρω συνέπειες τόσο της εμπορικής ιδιότητας

όσο και της εμπορικότητας της πράξης.

α) Οι αξιώσεις των εμπόρων, κατά το άρθρο 250 Α.Κ. παραγράφονται μετά από πέντε έτη.

β) Για τις υποθέσεις οι οποίες αναφέρονται στην άσκηση του εμπορίου, ως κατοικία του εμπόρου λογίζεται ο τόπος στον οποίο αυτός ασκεί το επάγγελμά του.

γ) Προκειμένου για απαιτήσεις από αμφιμερώς εμπορικές πράξεις, εφόσον και οι δύο ενδιαφερόμενοι είναι έμποροι, όταν αυτές καταστούν ληξιπρόθεσμες, οφείλονται τόκοι.

δ) Οι έμποροι υπόκεινται σε προσωπική κράτηση, εφόσον η αιτία είναι εμπορική.

ε) Η κήρυξη της πτώχευσης προϋποθέτει κατάσταση παύσης πληρωμής, εμπορικών χρεών.

1.20. ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ

Η εμπορική ιδιότητα απόλλυται με τους εξής τρόπους:

Όταν *παραιτηθεί το πρόσωπο* από την άσκηση της εμπορίας.

Αυτοδίκαια, όταν σταματήσουν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις της ικανότητας προς απόκτηση της εμπορικής ιδιότητας. Αυτό συμβαίνει:

α) εάν ο έμπορος κηρυχθεί με δικαστική απόφαση σε πτώχευση.

β) εάν ο έμπορος κηρυχθεί με δικαστική απόφαση σε δικαστική απαγόρευση ή νόμιμη απαγόρευση ή δικαστική αντίληψη.

1.21. ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ.

Η ιδιότητα του εμπόρου είναι θέμα δημόσιας τάξης, εξάλλου επιβάλλεται η εμπορική ιδιότητα να αποδεικνύεται με ευχέρεια.

Όταν λέμε ότι η ιδιότητα του εμπόρου είναι θέμα δημόσιας τάξης, εννοούμε ότι δεν μπορούν τα συμβαλλόμενα μέρη να χαρακτηρίσουν ένα πρόσωπο ως έμπορο, πολύ δε περισσότερο με μονομερή δήλωση. Για το λόγο αυτό δεχόμαστε ότι δεν μπορεί να

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

αποδειχθεί η ιδιότητα του εμπόρου με όρκο, ομολογία, ρητή ή συναγόμενη από τη στάση του εναγόμενου. Επιτρέπεται όμως με μάρτυρες, όρκο κλπ. η απόδειξη των πραγματικών γεγονότων, τα οποία οδηγούν στην απόκτηση της εμπορικής ιδιότητας.

1.22. ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ.

Τα πρόσωπα τα οποία έχουν την ικανότητα για δικαιοπραξία (άρθρο 127 Α.Κ.), έχουν την ικανότητα και για διενέργεια εμπορικών πράξεων. Επομένως τα ανίκανα πρόσωπα είναι ανίκανα και για διενέργεια εμπορικών πράξεων. Ειδικότερα αυτά είναι:

Όσοι τελούν υπό δικαστική απαγόρευση. Δηλ. εκείνοι οι οποίοι ένεκα πλήρους πνευματικής αδυναμίας ή ένεκα πλήρους σωματικής αδυναμίας αδυνατούν να επιμεληθούν του εαυτού τους και των περιουσιακών υποθέσεών τους (απαιτείται δικαστική απόφαση).

Οι νόμιμα απαγορευμένοι. Δηλ. εκείνοι οι οποίοι καταδικάστηκαν για κακούργημα, είναι ανίκανοι για όσο χρόνο διαρκεί η ποινή τους.

Όσοι τελούν υπό δικαστική αντίληψη. Δηλ. εκείνοι οι οποίοι ένεκα μερικής πνευματικής αδυναμίας ή ένεκα μερικής σωματικής αδυναμίας αδυνατούν να επιμεληθούν του εαυτού τους και των περιουσιακών υποθέσεών τους.

Σ' αυτή τη περίπτωση το δικαστήριο διορίζει δικαστικό αντιλήπτορα, με τη συναίνεση του οποίου το άτομο το οποίο τέθηκε υπό δικαστική αντίληψη μπορεί να διενεργεί εμπορικές πράξεις.

Οι Έμποροι που πτώχευσαν. Δηλ. εκείνοι οι οποίοι με δικαστική απόφαση κηρύχθηκαν σε πτώχευση, επειδή έπαυσαν τις πληρωμές τους.

Οι ανήλικοι. Δηλ. τα άτομα που δεν έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους είναι περιορισμένα ικανά. Ενώ είναι εντελώς ανίκανα μέχρι το 10ο έτος της ηλικίας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ

2.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η δράση της ΚΕΕ περιστρέφεται γύρω από τον άξονα της παραδοχής του θεσμοθετημένου συμβούλου της Πολιτείας σε θέματα οικονομίας και γενικότερης ανάπτυξης, εκπροσωπεί τα Επιμελητήρια της χώρας στο εσωτερικό και στο εξωτερικό και παρέχει υπηρεσίες προς αυτά. Για το σκοπό αυτό αναπτύσσει δράσεις που της προσδίδουν τον χαρακτήρα ενός αποτελεσματικού εργαλείου για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας (<http://www.eea-info.gr/?t=8&aID=125001232&isID=522>).

Με βάση τα παραπάνω, η ΚΕΕ έχει θέσει τους παρακάτω στόχους κατά σειρά προτεραιότητας:

1. Την άσκηση κατά τον αποτελεσματικότερο τρόπο του συμβουλευτικού ρόλου της έναντι των αρχών .
2. Την παροχή ολοκληρωμένων υπηρεσιών πληροφόρησης και ενημέρωσης στα Επιμελητήρια - μέλη της.
3. Την εκπροσώπηση κατά τον αποτελεσματικότερο τρόπο των Επιμελητηρίων στο εσωτερικό και εξωτερικό.
4. Την διεκδίκηση από την Πολιτεία της διαχείρισης αναπτυξιακών έργων.

2.2. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η δομή του επιμελητηριακού δικτύου έχει περάσει από διάφορα νομοθετικά στάδια μέχρι την σημερινή τελική μορφοποίησή του, όλα αυτά όμως τα προγενέστερα στάδια κινούνταν προς τη σωστή κατεύθυνση, που δεν ήταν άλλη από την δημιουργία Επιμελητηρίων στις πρωτεύουσες των Νομών, θεωρουμένων ως Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, με σκοπό την προστασία και προαγωγή των εμπορικών και

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

βιομηχανικών συμφερόντων της περιφέρειάς τους, των οποίων μέλη ήταν υποχρεωτικά πάντες οι έμποροι οι ασκούντες επιτήδευμα (Νόμοι 184/1914 & 1089/1980) (<http://www.eea-info.gr/?t=8&aID=125001232&isID=522>).

Σήμερα τα Επιμελητήρια είναι υποχρεωτικές, αυτοτελείς και ανεξάρτητες ενώσεις φυσικών και νομικών προσώπων, που ασκούν εμπορική δραστηριότητα σε μια ορισμένη περιφέρεια, συνιστούν Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) και τελούν υπό την διαχειριστική εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, ως προς τη νομιμότητα των πράξεών τους, στο πλαίσιο της παρεχομένης σε αυτά αυτοτέλειας. Τα Επιμελητήρια έχουν εδραιώσει μια διαρκή συνεργασία με την πολιτεία, την τοπική αυτοδιοίκηση και τους άλλους φορείς του τόπου, με στόχο την οικονομική ανάπτυξη. Στα πλαίσια αυτά συνεχίζουν να αποτελούν βασικό σύμβουλο της εκάστοτε κυβέρνησης, σε θέματα εμπορίου, βιομηχανίας και γενικότερα αναπτυξιακής πολιτικής, αποστολή η οποία προσδιορίζεται τόσο από το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, όσο και από μια επιτυχημένη πρακτική πολλών δεκαετιών.

Ο Νόμος 2081/1992 που ακολούθησε (μετά τον μη εφαρμοσθέντα Ν. 1746/1988), μέσω της σημαντικής διοικητικής και διαχειριστικής αυτοτέλειας που παρείχε στα Επιμελητήρια, έθεσε τις βάσεις μιας νέας και σύγχρονης επιμελητηριακής νομοθεσίας. Το σημερινό νομοθετικό πλαίσιο, όπως ρυθμίζεται με το Νόμο 3419/2005, προσιδιάζει στα ευρωπαϊκά πρότυπα και έδωσε μια νέα και σύγχρονη πνοή στον επιμελητηριακό θεσμό, απαραίτητη για τη συνέχιση του θεσμοθετημένου ρόλου του και την επιτέλεση του πλούσιου έργου του. Ο Νόμος αυτός καθιερώνει το Γενικό Εμπορικό Μητρώο, το οποίο θα τηρείται από τα Επιμελητήρια, με Κεντρική Υπηρεσία στην Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων (<http://www.eea-info.gr/?t=8&aID=125001232&isID=522>).

Το προσφερόμενο από τα Επιμελητήρια έργο περιλαμβάνει μεγάλο αριθμό δράσεων, τόσο γνωμοδοτικού και συμβουλευτικού χαρακτήρα προς την πολιτεία και τις αρχές όσο και προσφοράς υπηρεσιών προς τις επιχειρήσεις - μέλη τους. Σημαντική είναι επίσης και η κοινωνικού χαρακτήρα προσφορά τους.

2.2.1. Ο Επιμελητηριακός Θεσμός στην Ελλάδα

Η Ιστορία του Επιμελητηριακού θεσμού για την Ελλάδα αρχίζει λίγα χρόνια μετά την απελευθέρωση από τον Τουρκικό ζυγό και ύστερα από τη δημιουργία του Ανεξάρτητου Ελληνικού Κράτους το 1830. Το πρώτο νομοθετικό μέτρο ελήφθη από τον Βασιλιά Όθωνα, ο οποίος την 22η Μαΐου 1836 εξέδωσε το Βασιλικό Διάταγμα «Περί συστάσεως Εμπορικών Επιμελητηρίων και Εμπορικών Εταιρειών» και έτσι ιδρύθηκαν τα πρώτα Επιμελητήρια της Ελλάδας στο Ναύπλιο, την Πάτρα και τη Σύρο, όπου είχε ήδη αναπτυχθεί αξιόλογη εμπορική δραστηριότητα. Δυστυχώς, η πρώτη μορφή οργάνωσης των Επιμελητηρίων ήταν εσφαλμένη, γιατί ως πρόεδροι διορίζονταν από την κεντρική εξουσία οι Νομάρχες ή Έπαρχοι, οι οποίοι αναπόφευκτα υφίσταντο πολιτικές επιρροές. Ως εκ τούτου, υπήρξε πλήρης ατονία και αποτυχία στους επιδιωκόμενους επιμελητηριακούς σκοπούς (<http://www.eea-info.gr/?t=8&aID=125001232&isID=522>).

Η λειτουργία του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους αντιμετώπισε, όπως άλλωστε ήταν αναμενόμενο, αρκετά προβλήματα και για το λόγο αυτό η πρώτη περίοδος ύπαρξης των Εμπορικών Επιμελητηρίων συνοδεύτηκε από πολλές και αυξανόμενες δυσκολίες, που οδήγησαν στην ουσιαστική υποβάθμιση του θεσμού, κυρίως μετά το 1875.

Οι μεταβολές που επήλθαν στις αρχές του 20ου αιώνα στην πολιτική, οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου μας, σε συνδυασμό με την αλματώδη ανάπτυξη του διεθνούς εμπορίου στην Ευρώπη και την Ανατολική Μεσόγειο, ήταν οι αιτίες που άλλαξαν την κατάσταση αυτή.

Ουσιαστικά, μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους γίνεται η θεμελίωση της σημερινής μορφής των Επιμελητηρίων. Δρομολογήθηκε τότε, ο νέος νόμος 184/1914 «Περί συστάσεως Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων», επί Πρωθυπουργίας Ελευθερίου Βενιζέλου και με εισηγητή τον τότε Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, Κωνσταντίνο Σπυρίδη, από τον Βόλο. Ο νόμος προέβλεπε την «ίδρυση Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων στην πρωτεύουσα κάθε Νομού. Τα Επιμελητήρια χαρακτηρίζονται Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), υπάγονται στη δικαιοδοσία του Υπουργείου Εμπορίου και σκοπό έχουν την προστασία και

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

προαγωγή των εμπορικών και βιομηχανικών συμφερόντων της περιφέρειάς τους. Μέλη τους είναι, υποχρεωτικά, όλοι οι εμπορευόμενοι και βιομήχανοι ή βιοτέχνες, εγγεγραμμένοι στους φορολογικούς καταλόγους» (<http://www.eea-info.gr/?t=8&aID=125001232&isID=522>).

Λόγω του ότι εκείνη την περίοδο εξελίσσονταν ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος, τα πρώτα επίσημα Εμπορικά και Βιομηχανικά Επιμελητήρια ιδρύθηκαν αμέσως και μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα έφτασαν τα είκοσι (20) σε αριθμό. Με Βασιλικό Διάταγμα της 30ης Νοεμβρίου 1914 ιδρύθηκαν τα τέσσερα πρώτα Επιμελητήρια Αθηνών, Πειραιώς, Πατρών και Σύρου και κατόπιν με Βασιλικό Διάταγμα της 16ης Νοεμβρίου 1918 ιδρύθηκαν τα Επιμελητήρια Βόλου, Ηρακλείου, Θεσσαλονίκης, Καβάλας, Καλαμάτας, Μυτιλήνης, Χίου (<http://www.eea-info.gr/?t=8&aID=125001232&isID=522>).

Ο νόμος 184/1914 συμπληρώθηκε με τον νόμο 1863/1920, ο οποίος διέυρνε πολύ τον αριθμό των συμμετεχόντων προσώπων. Ακολούθησε ο νόμος 2872 «περί συστάσεως Επαγγελματικών Επιμελητηρίων» και το Νομοθετικό Διάταγμα του 1923 «περί ιδρύσεως Τεχνικού Επιμελητηρίου». Τα πρώτα Επαγγελματικά και Βιοτεχνικά Επιμελητήρια ιδρύονται με τον νόμο 3305/1925 της 3ης Μαΐου 1925 και είναι των Αθηνών, του Πειραιά, των Πατρών, της Θεσσαλονίκης, της Κέρκυρας και του Βόλου.

Ο νόμος 1089/80 αντικατέστησε τον αρχικό, ο οποίος, εν τω μεταξύ, είχε δεχτεί αρκετές τροποποιήσεις. Ο νέος νόμος διατήρησε τη μορφή των Επιμελητηρίων ως Ν.Π.Δ.Δ. και την υποχρέωση της εγγραφής σε αυτά, όλων όσων ασκούσαν εμπορική δραστηριότητα. Καθόρισε, επιπλέον, τους σκοπούς και τις δραστηριότητές τους και οργάνωσε τη δομή και τη λειτουργία τους σύμφωνα με τις εθνικές ανάγκες και τα διεθνή πρότυπα. Μοναδικό, ίσως, μειονέκτημα ήταν η ασφυκτική διοικητική και διαχειριστική εποπτεία από την κεντρική εξουσία, που τότε ήταν το Υπουργείο Εμπορίου (<http://www.eea-info.gr/?t=8&aID=125001232&isID=522>).

Μέχρι το 2005, το νομοθετικό πλαίσιο διέπονταν από το Νόμο 2081/92, οποίος αντικατέστησε τον Ν.1089/80 και τον Ν.1746/88 και έδωσε μια σύγχρονη διάσταση στον Επιμελητηριακό θεσμό, παρέχοντας σ' αυτόν Διοικητική και Διαχειριστική αυτοτέλεια.

Πρόσφατα, η έκδοση του Νόμου 3419/2005 «Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.) & εκσυγχρονισμός της Επιμελητηριακής Νομοθεσίας» τροποποίησε τον Ν.2081/92, διευρύνοντας και εμπλουτίζοντας το σκοπό των Επιμελητηρίων.

2.3. ΣΥΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Το 1934 πραγματοποιείται η σύσταση της Ένωσης Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων, σύμφωνα με το νόμο 184/34. Σε αυτή συμμετείχαν όλα τα Κεντρικά και Περιφερειακά Επιμελητήρια της χώρας. Η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων, όπως εμφανίζεται με τη σημερινή της μορφή, συνεστήθη το 1992 με το νόμο 2081/10-9-92, περί ρύθμισης του θεσμού των Επιμελητηρίων. Ο τελευταίος Νόμος 3419/2005 ρυθμίζει το σημερινό νομοθετικό πλαίσιο, προβλέποντας παράλληλα την δημιουργία Κεντρικής Υπηρεσίας Γενικού Εμπορικού Μητρώου στην ΚΕΕ (<http://www.eea-info.gr/?t=8&aID=125001232&isID=522>).

2.3.1. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

2.3.1.1. Αρμοδιότητες - Εσωτερική λειτουργία

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Επιμελητηρίου αποτελεί το ανώτατο όργανο διοίκησης αυτού, σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία. Οι αρμοδιότητες και η εσωτερική λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου διέπονται από τις διατάξεις της Επιμελητηριακής Νομοθεσίας, Ενιαίου Κανονισμού και από τις συναφείς διατάξεις της νομοθεσίας περί λειτουργίας των συλλογικών οργάνων της διοίκησης, όπως ισχύουν κάθε φορά. Η ρύθμιση θεμάτων διαδικασίας ή άλλων προβλημάτων, που ενδέχεται να ανακύψουν κατά τη διεξαγωγή των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου, ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο μπορεί να επιλύει άμεσα με απόφασή του κάθε περίπτωση σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο.

2.3.1.2. Συγκρότηση

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Επιμελητηρίου αποτελείται από αιρετά μέλη και από μη αιρετά μέλη ή άλλως μέλη εκ του νόμου, που ορίζονται σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα Νομοθεσία. Τα αιρετά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου αναδεικνύονται

με εκλογές, η διαδικασία διεξαγωγής των οποίων ρυθμίζεται με ειδικές διατάξεις της εκάστοτε ισχύουσας Νομοθεσίας. Τα ως άνω μέλη έχουν δικαίωμα να παρίστανται στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου αυτοπροσώπως με μία ψήφο. Εκπροσώπηση ή αναπλήρωση με άλλα πρόσωπα, είτε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είτε όχι, απαγορεύεται. Ο αριθμός των αιρετών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ορίζεται ανάλογα με τον αριθμό των εγγεγραμμένων μελών στο Επιμελητήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

Τα μη αιρετά μέλη ή μέλη εκ του νόμου έχουν δικαίωμα να παρίστανται αυτοπροσώπως στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου χωρίς όμως δικαίωμα ψήφου. Ειδικότερα τυχόν μη πρόσκληση των μη αιρετών μελών σε συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου δε συνεπάγεται ακυρότητα των αποφάσεων αυτού. Η Διοικητική Επιτροπή δικαιούται να καλεί πέραν των αιρετών μελών ή των μελών εκ του νόμου, επιστήμονες, οικονομικούς και υπηρεσιακούς παράγοντες της έδρας του Επιμελητηρίου, προκειμένου να ομιλήσουν στη συνεδρίαση πάνω σε εξειδικευμένα θέματα για τα οποία απαιτούνται εξειδικευμένες γνώσεις, εφόσον κατά την κρίση της, η παρουσία τους θα συντελούσε στην αρτιότερη ενημέρωση του Διοικητικού Συμβουλίου.

2.3.1.3. Θητεία μελών

Η θητεία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τετραετής, άρχεται δε με την ανακήρυξη των αποτελεσμάτων της εκλογής έκαστου μέλους από την Εκλογική Επιτροπή και λήγει με τη συγκρότηση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου είναι επανεκλέξιμο για απεριόριστο αριθμό διαδοχικών ή μη θητειών.

2.3.1.4. Σύγκληση

Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκαλεί η Διοικητική Επιτροπή του Επιμελητηρίου με έγγραφη πρόσκληση, που υπογράφει ο Πρόεδρος της και η οποία κοινοποιείται στα μέλη του το αργότερο πέντε (5) ημέρες προ της συνεδρίασης. Η πρόσκληση μπορεί, κατά την κρίση του Προέδρου, να γίνει και με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονικό τρόπο ή με τηλεφώνημα, όπως επίσης και με κάθε άλλο πρόσφορο μέσο, εφόσον τούτο αποδεικνύεται με γραπτή βεβαίωση του αρμοδίου υπαλλήλου.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Η παραπάνω προθεσμία είναι δυνατό να συντηηθεί μόνο λόγω κατεπείγοντος, η πρόσκληση όμως στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να είναι γραπτή και να βεβαιώνονται οι λόγοι που κατέστη η σύντηξη του χρόνου αναγκαία. Στην πρόσκληση αναγράφονται τα προς συζήτηση θέματα της ημερήσιας διάταξης, που προσδιορίζει η Διοικητική Επιτροπή.

Αντικείμενο της συνεδρίασης είναι μόνο τα θέματα που περιλαμβάνονται στην ημερήσια διάταξη. Κατ' εξαίρεση μπορούν να συζητηθούν και θέματα εκτός ημερησίας διάταξης σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο άρθρο 7 του παρόντος Κανονισμού. Μαζί με την πρόσκληση θα πρέπει να διαβιβάζεται προς τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και κάθε άλλο πληροφοριακό υλικό (εισηγήσεις, έγγραφα, υπομνήματα κ.λπ.) σχετικό με τα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

Οποιοδήποτε άλλο κείμενο ενημερωτικού χαρακτήρα, είναι δυνατό να διανέμεται στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου λίγο πριν τη συνεδρίαση. Ο τόπος και ο χρόνος των συνεδριάσεων αποφασίζεται από τη Διοικητική Επιτροπή. Για κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο έχει τη μόνιμη κατοικία - έδρα του σε νησί, εκτός της έδρας του Επιμελητηρίου, καταβάλλονται, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, οδοιπορικά έξοδα για τις μετακινήσεις τους στην έδρα του Επιμελητηρίου καθώς και δαπάνες διανυκτέρευσης, προκειμένου να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις.

2.3.1.5. Συνεδριάσεις

Οι συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου διακρίνονται σε τακτικές και έκτακτες. Οι τακτικές συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου γίνονται δημόσια και μια φορά κάθε μήνα εκτός του μηνός Αυγούστου. Με απόφασή του το Διοικητικό Συμβούλιο είναι δυνατό να συνεδριάσει και κατά τον μήνα αυτόν. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μετά από αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, που λαμβάνεται κατά τη συνηθισμένη απαρτία και πλειοψηφία, επιτρέπεται η διεξαγωγή συνεδρίασης χωρίς δημοσιότητα.

Οι έκτακτες συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου γίνονται εφόσον αυτό ζητηθεί εγγράφως από τα δύο πέμπτα (2/5) του συνόλου των μελών του. Στην περίπτωση

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

αυτή, ο Πρόεδρος της Διοικητικής Επιτροπής υποχρεούται να εισάγει αμέσως το αίτημα στην Διοικητική Επιτροπή, η οποία οφείλει μέσα σε οκτώ (8) εργάσιμες ημέρες από την υποβολή του αιτήματος, να συγκαλέσει το Διοικητικό Συμβούλιο.

Στην αίτηση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, που ζητούν την έκτακτη συνεδρίαση αυτού σύμφωνα με τα ανωτέρω, πρέπει να αναφέρονται ειδικώς και με την πρέπουσα σαφήνεια τα προς συζήτηση θέματα, άλλως τα θέματα συζητούνται στην επόμενη τακτική συνεδρίαση. Πρόεδρος όλων των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου είναι ο Πρόεδρος της Διοικητικής Επιτροπής, ο οποίος αναπληρώνεται στη θέση του αυτή, όταν κωλύεται ή είναι απών, κατά σειρά από τους Α' και Β' Αντιπροέδρους της Διοικητικής Επιτροπής του Επιμελητηρίου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο, μετά από απόφασή του, είναι δυνατό να συνεδριάσει και με την χρήση ηλεκτρονικών μέσων (τηλεδιάσκεψη), σύμφωνα με εκδοθησόμενη απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στην οποία θα καθορίζονται ο τόπος της συνεδρίασης, ο τρόπος της διαπίστωσης της απαρτίας, η διασφάλιση της μυστικότητας της συνεδρίασης, ο τρόπος της τήρησης των πρακτικών και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

2.3.1.6. Απαρτία - Πλειοψηφία - Λήψη αποφάσεων

Το Διοικητικό Συμβούλιο συνεδριάζει νόμιμα όταν στη σύνθεσή του μετέχει το ήμισυ πλέον ενός των αιρετών μελών του (απαρτία). Η απαρτία πρέπει να υπάρχει σε ολόκληρη τη διάρκεια της τακτικής ή έκτακτης συνεδρίασης. Αν κατά την πρώτη συνεδρίαση διαπιστωθεί έλλειψη απαρτίας, το Διοικητικό Συμβούλιο καλείται εκ νέου σε συνεδρίαση το νωρίτερο μετά από είκοσι τέσσερις (24) ώρες και εντός οκτώ (8) ημερών στον ίδιο τόπο και κατά τον ίδιο χρόνο, με τα ίδια θέματα ημερήσιας διάταξης. Κατά τη συνεδρίαση αυτή, υπάρχει απαρτία αν μετέχει στη σύνθεση τουλάχιστον το ένα τρίτο του συνόλου των αιρετών μελών του, άλλως η συνεδρίαση ματαιώνεται και τα θέματα της ημερήσιας διάταξης εισάγονται στην επόμενη τακτική συνεδρίαση.

Οι αποφάσεις λαμβάνονται με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, κατ' εξαίρεση δε στις ειδικές περιπτώσεις που αναφέρει ο νόμος, με αυξημένη πλειοψηφία, και με

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

ανάταση του χεριού ή με ονομαστική κλήση. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει πάντοτε η ψήφος του Προέδρου, ή του αναπληρωτή Αντιπροέδρου. Τα μέλη που απέχουν από την ψηφοφορία ή δίνουν λευκή ψήφο θεωρούνται απόντα και η απόφαση λαμβάνεται με απόλυτη πλειοψηφία των υπολοίπων.

Προκειμένου για προσωπικής φύσεως ζητήματα ή για την εκλογή προσώπων ή για ζητήματα παροχής εμπιστοσύνης ή απαλλαγής από ευθύνη, η απόφαση είναι δυνατό να λαμβάνεται με μυστική δια ψηφοδελτίων ψηφοφορία. Σε περίπτωση ισοψηφίας και μόνο στην περίπτωση αυτή, η πρόταση απορρίπτεται. Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου δεν δικαιούται να ψηφίσει αν η απόφαση αφορά την επιχείρηση δικαιοπραξίας ή την έγερση ή κατάργηση δίκης μεταξύ του Επιμελητηρίου και του ίδιου ή συζύγου του ή εξ αίματος συγγενούς του έως και του τρίτου βαθμού. Οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου ισχύουν μέχρις ανακλήσεώς των με νεότερη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

2.3.1.7. Διαδικασία κατά την συνεδρίαση

Κατά την είσοδο στην αίθουσα συνεδριάσεως τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ανακοινώνουν στο Γραμματέα την προσέλευσή τους για την καταχώριση της παρουσίας τους στα πρακτικά.

Με την έναρξη της συνεδρίασης ο Γραμματέας διαβάζει τον κατάλογο των παρευρισκομένων, που έχει προκύψει από την καταγραφή κατά την είσοδο, προκειμένου να διαπιστωθεί αν υπάρχει απαρτία και στη συνέχεια επικυρώνονται, μετά από συζήτηση, τα πρακτικά της προηγούμενης συνεδρίασης. Ο Πρόεδρος κηρύσσει την έναρξη και λήξη των συνεδριάσεων, διευθύνει τις εργασίες και φροντίζει για την εφαρμογή του νόμου και την εύρυθμη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου.

Η συζήτηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης γίνεται κατά την σειρά εγγραφής αυτών στην ημερήσια αυτή διάταξη. Παρέκκλιση από τη σειρά αυτή είναι επιτρεπτή μόνο για σπουδαίο λόγο και εφόσον ζητηθεί από τον Πρόεδρο ή από μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο τελικά θα αποφασίσει. Οι τοποθετήσεις των μελών επί των θεμάτων γίνονται μόνο μετά από άδεια του Προέδρου και κατά την σειρά της

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

εγγραφής τους στον κατάλογο ομιλητών, που συντάσσει ο Γραμματέας, μετά την εισήγηση κάθε θέματος. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου καθορίζεται ο χρόνος ομιλίας των εισηγητών των θεμάτων και των τοποθετήσεων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

Θέματα εκτός ημερησίας διάταξης, μπορούν κατ' εξαίρεση να συζητηθούν μετά από πρόταση μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου, αν είναι παρόντα όλα τα αιρετά μέλη και συμφωνούν για τη συζήτησή τους, σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Όσα θέματα εκτός ημερησίας διάταξης δεν συζητηθούν, παραπέμπονται για συζήτηση στην αμέσως επόμενη συνεδρίαση, ως θέματα της ημερησίας διάταξης. Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου οφείλει να σέβεται και να εφαρμόζει τον παρόντα Κανονισμό όπως επίσης και να συμμορφώνεται με τις υποδείξεις του Προέδρου. Ο Πρόεδρος, σε περίπτωση διατάραξης της ηρεμίας της συνεδρίασης έχει το δικαίωμα να κηρύξει ολιγόλεπτη διακοπή της συνεδρίασης.

Αν κάποιο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου φρονεί ότι κάποιος συνάδελφός του παραβιάζει τον Κανονισμό, δεν επιτρέπεται να κάνει απ' ευθείας παρατήρηση προς το παρεκτρεπόμενο μέλος, αλλά οφείλει να απευθυνθεί προς τον Πρόεδρο. Ο Πρόεδρος έχει το δικαίωμα ως διευθύνων την όλη συζήτηση, να ανακαλέσει στην τάξη το παρεκτρεπόμενο μέλος, να του αφαιρέσει τον λόγο, ή να τον αποκλείσει από την υπόλοιπη συνεδρίαση, εάν κρίνει αυτό αναγκαίο. Ειδικότερα σε περιπτώσεις αναταραχής ο Πρόεδρος μπορεί να προβαίνει σε ολιγόλεπτη διακοπή της συνεδρίασης.

2.3.1.8. Δημοσιότητα

Οι συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου είναι δημόσιες, σύμφωνα με τον κανονισμό. Μετά από αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, είναι δυνατόν να μη δημοσιεύεται τμήμα των πρακτικών ή και να μην επιτραπεί η δημόσια συζήτηση σε ορισμένα θέματα ημερησίας διάταξης. Στην τελευταία αυτή περίπτωση παρίστανται μόνο τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Διοικητικός Προϊστάμενος (Διευθυντής), ενώ η αίθουσα συνεδριάσεων εκκενώνεται από κάθε τρίτο.

2.3.1.9. Υποχρεώσεις Μελών

Η υπηρεσία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τιμητική και άμισθη. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι υποχρεωμένα να παρίστανται ανελλιπώς στις συνεδριάσεις αυτού. Σε περίπτωση κωλύματος, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου υποχρεούνται να ενημερώσουν για τον λόγο της απουσίας τους, με οποιονδήποτε τρόπο και πριν από τη συνεδρίαση, τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου. Δικαιολογημένη θεωρείται η απουσία, για λόγους ανωτέρας βίας ή εφόσον το μέλος ασθενεί ή βρίσκεται εκτός έδρας ή επικαλείται επαγγελματικό ή προσωπικό λόγο.

Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ευθύνεται έναντι του Επιμελητηρίου εφόσον με ενέργειές του ή με παραλείψεις του προκάλεσε ζημία σε αυτό ή στα οικονομικά του συμφέροντα. Απαγορεύεται σε κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου να απασχολεί το Επιμελητήριο ή τις Υπηρεσίες του με προσωπικές του επιδιώξεις.

2.3.1.10. Πρακτικά

Για τις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου τηρούνται πρακτικά από τον οριζόμενο Γραμματέα και υπογράφονται από τον Πρόεδρο και το Γραμματέα ή τους νόμιμους αναπληρωτές τους κατά περίπτωση. Στα πρακτικά αναγράφονται τα ονόματα των παρόντων, των δικαιολογημένα και αδικαιολόγητα απόντων, ο τόπος και ο χρόνος της συνεδρίασης ως και οι διεξαχθείσες συζητήσεις μετά των αποφάσεων επί των θεμάτων ημερήσιας διάταξης. Στα πρακτικά επίσης καταχωρίζονται οι τυχόν γνώμες της μειοψηφίας και σε περίπτωση φανερής ψηφοφορίας και τα ονόματα των μειοψηφησάντων.

2.3.1.11. Αναπλήρωση και Έκπτωση μελών

Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου εκπίπτει αυτοδίκαια της θέσης του ή του αξιώματός του εφόσον απουσιάζει αδικαιολόγητα, πέραν των πέντε (5) συνεχών συνεδριάσεων ή εφόσον απολέσει την ιδιότητα του εκλογέα ή του εκλόγιμου, για τους λόγους που προβλέπονται στο νόμο. Το Διοικητικό Συμβούλιο εκδίδει σχετική διαπιστωτική πράξη κατά την πρώτη συνεδρίασή του μετά τη συνδρομή του λόγου έκπτωσης.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να καλεί το μέλος που απουσιάζει αδικαιολόγητα σε τέσσερις (4) συνεχείς συνεδριάσεις του, όπως υποβάλει γραπτώς τις απόψεις του σχετικά με το αδικαιολόγητο των απουσιών του εντός δέκα (10) ημερών από τη λήψη της κλήσης και πριν από την επόμενη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου. Άλλως και σε περίπτωση που το μέλος απουσιάσει αδικαιολόγητα από την επόμενη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου η έκπτωση ενεργείται κατά τα προαναφερθέντα.

Η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου για την έκπτωση μέλους είναι τελεσίδικη. Θέση μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου που κενώθηκε συμπληρώνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο. Η επίσπευση των διαδικασιών για την πλήρωση των ως άνω θέσεων ανήκει στον Πρόεδρο της Διοικητικής Επιτροπής.

2.3.1.12. Ερωτήματα και Αναφορές

Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου έχει το δικαίωμα να υποβάλλει γραπτά ερωτήματα προς τη Διοικητική Επιτροπή του Επιμελητηρίου για κάθε επιμελητηριακό θέμα και για θέματα αρμοδιότητας Επιτροπών, τις οποίες δύναται να συγκροτεί ή στις οποίες δύναται να συμμετέχει το Επιμελητήριο. Τα ερωτήματα θα πρέπει να υποβάλλονται μετά την ανάπτυξη του θέματος, στο οποίο αφορούν τα ερωτήματα. Επί των ερωτημάτων αυτών απαντά ο Πρόεδρος της Διοικητικής Επιτροπής, ή ο αρμόδιος εισηγητής προκειμένου για Ειδική Επιτροπή, είτε αμέσως είτε κατά την επόμενη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου έχει το δικαίωμα να υποβάλλει αναφορές, υπομνήματα και προτάσεις σχετικά με κάθε θέμα που ενδιαφέρει τον Επιμελητηριακό θεσμό. Σε κάθε τέτοιο έγγραφο πρέπει να μνημονεύεται κατά τρόπο σαφή το θιγόμενο θέμα και η προτεινόμενη λύση. Στη συνέχεια η Διοικητική Επιτροπή δίνει είτε η ίδια απάντηση στο θιγόμενο θέμα είτε το φέρνει στο Διοικητικό Συμβούλιο προς συζήτηση, αν πρόκειται για θέμα ιδιαίτερης σημασίας.

Τέλος, κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου έχει το δικαίωμα να προτείνει θέματα για συζήτηση ενώπιον αυτού, τα οποία θα συζητούνται στο αμέσως επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο εφόσον αυτά γνωστοποιούνται στην Διοικητική Επιτροπή

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

οκτώ (8) εργάσιμες ημέρες προ της συνεδρίασης του Συμβουλίου. Τα θέματα πρέπει να είναι σαφή και ορισμένα και να αναφέρονται στην γενικότερη Επιμελητηριακή δράση.

2.3.1.13. Τροποποίηση του Κανονισμού

Η τροποποίηση του Κανονισμού είναι δυνατό να λάβει χώρα οποτεδήποτε μετά από γνώμη της Διοικητικής Επιτροπής της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος, που λαμβάνεται με πλειοψηφία των παρόντων μελών αυτής. Τα συγκεκριμένα σημεία προσθήκης, τροποποίησης ή μεταβολής των όρων του Κανονισμού πρέπει να έχουν γνωστοποιηθεί στα μέλη της Διοικητικής Επιτροπής της Κεντρικής Ένωσης ένα μήνα προ της σχετικής συνεδρίασης. Η γνώμη της Διοικητικής Επιτροπής της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων διαβιβάζεται στον Υπουργό Ανάπτυξης για την έκδοση σχετικής Υπουργικής απόφασης και της δημοσιοποίησης της στην Εφημερίδα της κυβερνήσεως.

2.4. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΔΙΚΤΥΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Μέλη της ΚΕΕ είναι τα 59 Επιμελητήρια που καλύπτουν ολόκληρη τη χώρα, τα οποία εκπροσωπεί στο εσωτερικό και εξωτερικό, εκφράζοντας τις θέσεις τους και διατυπώνοντας τη συνισταμένη των απόψεών τους. Στην ΚΕΕ συμμετέχουν ισότιμα και τα 59 ελληνικά Επιμελητήρια: Εμπορικά - Βιομηχανικά - Βιοτεχνικά και Επαγγελματικά. Συγκεκριμένα σε κάθε νομό λειτουργεί ένα μικτό Επιμελητήριο, με εξαίρεση τις τρεις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας, στις οποίες λειτουργούν από τρία Επιμελητήρια. Μέσω αυτού του δικτύου η ΚΕΕ εκπροσωπεί το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου της χώρας: των 880 χιλιάδων ελληνικών επιχειρήσεων. Η ΚΕΕ, όπως και τα Επιμελητήρια - μέλη της, είναι ο συνδετικός κρίκος που ενώνει τις επιχειρήσεις με τη δημόσια διοίκηση και ο επίσημος χώρος διαλόγου ανάμεσα στη πολιτεία και τις παραγωγικές τάξεις (<http://www.eea-info.gr/?t=8&aID=125001232&isID=522>).

Η ΚΕΕ με την ανάπτυξη ενός μόνιμου και σταθερού δικτύου επικοινωνίας και συνεργασίας με τα Επιμελητήρια - μέλη της, προσφέρει υπηρεσίες στις ελληνικές

επιχειρήσεις για τη βελτίωση του επιχειρησιακού περιβάλλοντος στο οποίο δραστηριοποιούνται και την καλύτερη πρόσβασή τους στα διάφορα χρηματοδοτικά μέσα. Επίσης, μέσω της υποβολής και προώθησης των διαφόρων αιτημάτων της επιχειρηματικής τάξης, μπορεί να παρεμβαίνει στις διαδικασίες για τη λήψη αποφάσεων που αφορούν στα επιχειρηματικά θέματα και προβλήματα και να συμβάλλει ουσιαστικά στη διαμόρφωση της οικονομικής πολιτικής. Η ΚΕΕ άλλωστε αποτελεί - μέσω των κατά τόπους Επιμελητηρίων - τον μοναδικό φορέα στην Ελλάδα, που εκπροσωπεί και εκφράζει το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου και κατ' επέκταση του συνόλου των παραγωγικών τάξεων (εμπορικές, βιοτεχνικές, επαγγελματικές, βιομηχανικές επιχειρήσεις, ως και επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών) (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

Ο επιμελητηριακός θεσμός στη χώρα μας λειτουργεί το πληρέστερο εθνικό επικοινωνιακό δίκτυο, σε επίπεδο επιχειρηματικού κόσμου, με κέντρο αναφοράς την ΚΕΕ και περιφερειακές μονάδες τα κατά τόπους Επιμελητήρια - μέλη της, τα οποία και φέρουν την ευθύνη για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης της τοπικής οικονομίας στην περιοχή τους. Μέσω, δε, της σύνδεσης της ΚΕΕ με το Ευρωπαϊκό Επιμελητήριο (το συντονιστικό όργανο όλων των ευρωπαϊκών, με την ευρεία έννοια, Επιμελητηρίων) το ανωτέρω δίκτυο αποκτά και ευρωπαϊκές διαστάσεις (<http://www.eea-info.gr/?t=8&aID=125001232&isID=522>).

2.5. ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ – ΜΕΛΗ ΔΡΑΣΕΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Μία από τις βασικές υπηρεσίες που προσφέρει η ΚΕΕ στα μέλη της είναι η ενημέρωση και πληροφόρηση επί όλων των οικονομικών εξελίξεων και των θεμάτων, των οποίων είναι άμεσος αποδέκτης τόσο από το εσωτερικό όσο και το εξωτερικό. Η πληροφόρηση και ενημέρωση γίνεται τόσο μέσω των γνωστών συμβατικών μεθόδων, όσο και μέσω των διαθέσιμων νέων τεχνολογιών και κυρίως του διαδικτύου (internet) (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, η ΚΕΕ, με γνώμονα την αξιοποίηση των ευκαιριών του σύγχρονου περιβάλλοντος και την παρακολούθηση των εθνικών και κοινοτικών στρατηγικών κατευθύνσεων, εστιάζει την δραστηριότητά της στους παρακάτω τομείς:

1. Την ενίσχυση των οργάνων που διαθέτει στον επιμελητηριακό χώρο για την βελτίωση τόσο της επικοινωνίας και συνεργασίας με τα Επιμελητήρια - μέλη της όσο και τον καλύτερο και αποτελεσματικότερο συντονισμό των ενεργειών και δράσεών της.
2. Την παροχή ολοκληρωμένων υπηρεσιών πληροφόρησης και ενημέρωσης στα μέλη της, που βοηθούν στην καλή λειτουργία τους και στην ανάπτυξη και ανάληψη πρωτοβουλιών, καθώς και στη διευκόλυνση της μεταξύ τους επικοινωνίας και της επικοινωνίας με τρίτους, κύρια μέσω της χρήσης και της διάχυσης της σύγχρονης τεχνολογίας της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών.
3. Την ενημέρωση σε τακτική βάση των Επιμελητηρίων για εξελίξεις και γεγονότα ευρύτερου ενδιαφέροντος του ελληνικού και διεθνούς χώρου (συνέδρια, κοινοτικά προγράμματα, νομοθετικές ρυθμίσεις, κ.λ.π.), είτε με αποστολή έντυπου υλικού, είτε ηλεκτρονικά μέσω του διαδικτύου. Παράλληλα, η προσπάθεια αυτή συμπληρώνεται με ενημερωτικές ημερίδες (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).
4. Την μελέτη των ειδικών προβλημάτων των Επιμελητηρίων, προκειμένου να προωθηθούν στα κέντρα λήψης αποφάσεων και να εξευρεθούν οι κατάλληλες και επωφελείς για αυτά λύσεις.
5. Την ευπρόσωπη εκπροσώπηση των Επιμελητηρίων στο εσωτερικό και εξωτερικό.
6. Την άσκηση κατά τον αποτελεσματικότερο τρόπο του συμβουλευτικού ρόλου της έναντι των αρχών.
7. Την προώθηση και υλοποίηση του σημαντικού έργου του Γενικού Εμπορικού Μητρώου (ΓΕΜΗ) προς όφελος των Επιμελητηρίων.
8. Τη διεκδίκηση από την Πολιτεία της διαχείρισης αναπτυξιακών έργων.
9. Την υλοποίηση από την ΚΕΕ και τα Επιμελητήρια των διαφόρων έργων από τη συμμετοχή σε προγράμματα, όπως την ΚΕΔΥ - ΚΕΤΑ τα ΚΕΠ, το EQUAL, της κοινωνίας της πληροφορίας κ.ά. πρωτοβουλίες και δράσεις.

10. Τη δημιουργία και λειτουργία των Ηλεκτρονικών Τραπεζών Δεδομένων και των Βάσεων Επιχειρηματικής Πληροφόρησης (e- boss και e- chamber), οι οποίες ενδιαφέρουν τα Επιμελητήρια και τις επιχειρήσεις - μέλη τους και τους παρέχουν ενημέρωση για διάφορα θέματα επιχειρηματικού ενδιαφέροντος, προώθηση πληροφοριών ζήτησης και προσφοράς προϊόντων και πρώτων υλών, σε συνεργασία με άλλους φορείς κ.λ.π.

2.6. Η ΚΕΕΕ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Κύριο μέλημα της ΚΕΕ αποτελεί η προσπάθεια διεύρυνσης του ρόλου της, καθώς και του ρόλου των Επιμελητηρίων, ως γνήσιων εκφραστών της επιχειρηματικής κοινότητας, μέσω κυρίως της ανάληψης νέων πρωτοβουλιών για την ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας, συμμετέχοντες ως φορείς υλοποίησης σχεδίων ανάπτυξης και υπηρεσιών στρατηγικής σημασίας. Τα Επιμελητήρια και η ΚΕΕ μπορούν να διαχειρίζονται αναπτυξιακά έργα κατά τον καλύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο, γιατί διαθέτουν τόσο τα μέσα που απαιτούνται, όσο και την απαραίτητη για το σκοπό αυτό εμπειρία ([http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu= history_menu&page= history](http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history)).

2.7. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΕΕΕ

Στους κόλπους των Επιμελητηρίων εντάσσονται περίπου 880 χιλιάδες επιχειρήσεις - όλων των κατηγοριών, κλάδων και νομικών μορφών - οι οποίες στην πλειονότητά τους διατηρούν μία μόνιμη και αμφίδρομη επικοινωνία με αυτά και χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες τους:

- Μέσω του δικτύου αυτού των κατά τόπους Επιμελητηρίων, η ΚΕΕ ενημερώνεται άμεσα για τα προβλήματα και τα αιτήματα των επιχειρήσεων ολόκληρης της χώρας και για τις απόψεις τους πάνω στα διάφορα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα του τόπου.

- Παράλληλα, μέσω του ίδιου δικτύου, η ΚΕΕ διαχέει σε ολόκληρο τον επιχειρηματικό κόσμο της χώρας ενημερωτικό υλικό για τις αγορές (ελληνικές και

ξένες), τις εξελίξεις στο νομικό πλαίσιο επιχειρηματικής δράσης (εθνικές και κοινοτικές), τις ευκαιρίες συνεργασίας, την τεχνολογία, την καινοτομία κ.ά.

- Επίσης ενημερώνει για τις δυνατότητες χρηματοδότησης, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά εργαλεία που απευθύνονται στις επιχειρήσεις, τα διάφορα κοινοτικά και εθνικά προγράμματα ανάπτυξης και ανασυγκρότησης, κ.ά.

Το Επιμελητηριακό δίκτυο απευθύνεται, κατά κύριο λόγο στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις της χώρας, που αποτελούν άλλωστε το μεγαλύτερο μέρος και αποδεδειγμένα τη βάση της ελληνικής και ευρωπαϊκής οικονομίας (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

2.8. ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ

Η ΚΕΕ είναι ευαίσθητη σε αναπτυξιακές πρωτοβουλίες περιφερειακού χαρακτήρα, που ξεκινούν με πρωτοβουλία των Επιμελητηρίων και για το λόγο αυτό παρέχει κάθε δυνατή βοήθεια και υποστήριξη στις δράσεις αυτές. Στο πλαίσιο αυτό η ΚΕΕ συμμετέχει στις συνεδριάσεις των καταστατικών οργάνων και σε άλλες εκδηλώσεις τόσο του Ελληνικού Επιμελητηριακού Συνδέσμου Μεταφορών (Ε.Ε.Σ.Υ.Μ.) όσο και του Επιμελητηριακού Ομίλου Ανάπτυξης Ελληνικών Νησιών (Ε.Ο.Α.Ε.Ν.), παρέχοντας τη διαρκή και ουσιαστική υποστήριξη της (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

2.9. ΕΝΤΟΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Η ΚΕΕ έχει, κατά κύριο λόγο, ρόλο συντονιστικό και συμπληρωματικό των Επιμελητηρίων μελών της και ουδόλως ανταγωνιστικό. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η ΚΕΕ παρεμβαίνει μόνο σε περιπτώσεις που η δράση της είναι αποτελεσματικότερη από εκείνη των Επιμελητηρίων μελών της.

Μετά από συνεννόηση με τα κατά τόπους Επιμελητήρια, η ΚΕΕ προωθεί στην Κεντρική Διοίκηση, θέματα τοπικού ή περιφερειακού ενδιαφέροντος, που χρήζουν επίλυσης υπέρ της επιχειρηματικής κοινότητας και των τοπικών συμφερόντων.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Η άσκηση των γνωμοδοτικών αρμοδιοτήτων της ΚΕΕ έναντι των δημοσίων αρχών, δηλαδή του Κοινοβουλίου, της Κυβέρνησης και των Υπουργείων αποτελεί την κατ' εξοχήν θεσμοθετημένη αρμοδιότητα της ΚΕΕ και των Επιμελητηρίων. Η παροχή συμβουλών επί ζητημάτων οικονομικής πολιτικής και ανάπτυξης, όπως π.χ. ο αναπτυξιακός νόμος, οι βασικοί άξονες της οικονομικής πολιτικής και τα οικονομικά μέτρα (φορολογικό καθεστώς), οι μεταφορές, ο τουρισμός, η επαγγελματική κατάρτιση και η απασχόληση, το εμπόριο, η βιομηχανική πολιτική, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις κ.ά. αποτελούν σημαντικούς τομείς γνωμοδοτικής παρέμβασης της ΚΕΕ (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

Η ΚΕΕ συμμετέχει ενεργά με εκπροσώπους της σε όλες τις κυβερνητικές συσκέψεις που αφορούν θέματα που άπτονται της αρμοδιότητας των Επιμελητηρίων, καθώς επίσης και στις παρακάτω Επιτροπές και Συμβούλια:

- Στο Εθνικό Συμβούλιο Εξαγωγών, του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.
- Στο Εθνικό Συμβούλιο Ποιότητας για την Ανάπτυξη, του Υπουργείου Ανάπτυξης.
- Στο Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτή, του Υπουργείου Ανάπτυξης.
- Στο Συμβούλιο Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών, του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.
- Στην Επιτροπή Διαβούλευσης για την πρόληψη και αντιμετώπιση των προβλημάτων της «ΑΓΟΡΑΣ» σε φορολογικά και τελωνειακά θέματα, του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.
- Στη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή για την προσαρμογή της νομοθεσίας για την ασφαλιστική διαμεσολάβηση προς την οδηγία 2002/92/ΕΟΚ, του Υπουργείου Ανάπτυξης.
- Στο Διοικητικό Συμβούλιο του «Ταμείου Εγγυοδοσίας Μικρών και Πολύ Μικρών Επιχειρήσεων Α.Ε.» (Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε. Α.Ε.), του Υπουργείου Ανάπτυξης.
- Στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για την Ανταγωνιστικότητα, του Υπουργείου Ανάπτυξης.
- Στην Επιτροπή Τουρισμού.
- Στην τεχνική Επιτροπή Εκπαίδευσης και Εξετάσεων Διαμεσολαβούντων στην Ιδιωτική Ασφάλιση.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

- Στην Ομάδα εργασίας με σκοπό την εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας προς την οδηγία 2002/65/εκ σχετικά με την εξ' αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές.
- Επίσης συμμετείχε:
- Στην Επιτροπή για την αναμόρφωση του Αναπτυξιακού Νόμου 2601/98, του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.
- Στην Επιτροπή Αναμόρφωσης του Φορολογικού Συστήματος, του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.
- Στη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή για την επεξεργασία Σχεδίου Νόμου για την αναθεώρηση και τον εκσυγχρονισμό της Επιμελητηριακής Νομοθεσίας.
- Σε αυτά η ΚΕΕ:
- Επιδιώκει την αντιπροσωπευτικότητα και επιστημονική τεκμηρίωση των θέσεων της επί των σημαντικότερων οικονομικών ζητημάτων της χώρας. Η αντιπροσωπευτικότητα εξασφαλίζεται με τη σύνθεση των απόψεων όλων των Επιμελητηρίων - μελών της κατά την επεξεργασία μιας θέσης επί θέματος εθνικού ενδιαφέροντος και εμβέλειας. Η επιστημονική τεκμηρίωση των θεμάτων γίνεται τόσο με την υποστήριξη των υπηρεσιών της ΚΕΕ, όσο και με τη βοήθεια εξωτερικών συνεργατών, επιστημόνων αναγνωρισμένου κύρους, πανεπιστημιακών ή συμβούλων της ελεύθερης αγοράς.
- Λαμβάνει θέση επί των ζητημάτων αρμοδιότητάς της και την δημοσιοποιεί στην Κυβέρνηση και την Αντιπολίτευση, ανεξάρτητα εάν της ζητείται ή όχι. Όταν κρίνεται απαραίτητο, ο Πρόεδρος της ΚΕΕ ζητεί συνάντηση με τον αρμόδιο Υπουργό, στην οποία επιδιώκεται και η συμμετοχή Προέδρων από τα Επιμελητήρια της χώρας. Ειδικότερα όταν πρόκειται για θέματα τοπικού ενδιαφέροντος στις συναντήσεις με του κρατικούς φορείς καλείται να συμμετέχει και ο Πρόεδρος του τοπικού Επιμελητηρίου.
- Δημοσιοποιεί τις θέσεις της είτε δια του Προέδρου της είτε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, με αποστολή σχετικών Δελτίων Τύπου. Επίσης σε περιπτώσεις θεμάτων εξέχουσας σημασίας πραγματοποιούνται και ειδικές δημοσιεύσεις (εγχειρίδιο, δίπτυχο κλπ) ή ειδική καταχώρηση στην ιστοσελίδα της (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

2.10. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ

2.10.1. ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ο ρόλος είναι σημαντικός και έντονα παρεμβατικός αφού οι τεκμηριωμένες παρεμβάσεις σε όλα τα θέματα που η πολιτεία διαμορφώνει μπορούν να παίξουν καταλυτικό ρόλο. Θα πρέπει όμως να διαχωρίσουμε τις παρεμβάσεις που γίνονται στα δελτία ειδήσεων και τις πρωινές εκπομπές, από τις παρεμβάσεις που φτάνουν στην πολιτεία με συντεταγμένο τρόπο και πλήρως τεκμηριωμένες ώστε να πείθουν τις πολιτικές ηγεσίες για το ορθό των απόψεων που εκφράζουν και οι απόψεις αυτές δεν είναι άλλες από τη συμπυκνωμένη φωνή των μελών τους και άρα του συνόλου του επιχειρηματικού κόσμου. Σήμερα τα επιμελητήρια, μέσω της διαβούλευσης αλλά και του θεσμικού ρόλου τους, μπορούν να παρεμβαίνουν σε όλες τις αποφάσεις των οργάνων της πολιτείας. Όμως μια αποτελεσματική και πειστική παρέμβαση απαιτεί σημαντική δουλειά υποδομής από τα επιμελητήρια αφού θα πρέπει, οι όποιες προτάσεις, να είναι τεκμηριωμένες, να στέκουν νομικά, οικονομικά και σε σχέση με τις υποχρεώσεις και δεσμεύσεις της χώρας έναντι των εταίρων μας στη ΕΕ αλλά και άλλους διεθνής θεσμούς που συμμετέχουμε. Για αποφάσεις που αφορούν όλη τη χώρα είναι προφανές ότι η φωνή της ένωσης των επιμελητηρίων είναι σαφώς πιο ισχυρή. Άρα είναι σκόπιμο να διαμορφωθεί μηχανισμός γρήγορης συλλογής των απόψεων των τοπικών επιμελητηρίων και η ένωση των επιμελητηρίων να κάνει συγκερασμό των προτάσεων και να παρεμβαίνει η ίδια για θέματα εθνικής εμβέλειας. Και σε αυτή την περίπτωση όμως τα τοπικά επιμελητήρια πρέπει να έχουν το δικό τους μηχανισμό επεξεργασίας και διαμορφώσεις προτάσεων. Για τις τοπικές και περιφερειακές αποφάσεις είναι προφανές ότι τα επιμελητήρια θα πρέπει με τον ίδιο μηχανισμό να διαμορφώνουν τις προτάσεις τους και να τις υποστηρίζουν στους κρατικούς (κεντρικούς και περιφερειακούς) φορείς που διαμορφώνουν πολιτικές. Από τα παραπάνω είναι προφανές ότι το κάθε επιμελητήριο θα πρέπει να σχεδιάσει, αν δεν το έχει κάνει, μια σημαντική επιστημονική ομάδα ανάλυσης και τεκμηρίωσης των θέσεων του για κάθε θέμα. Η ομάδα αυτή δεν θα αποφασίζει αλλά θα παρουσιάζει τις παραμέτρους στην ηγετική ομάδα του επιμελητηρίου και αυτή θα παίρνει τις όποιες αποφάσεις τις οποίες και πάλι η ομάδα θα καλείται να τεκμηριώσει πριν φτάσουν στους φορείς εξουσίας. Η διαδικασία αυτή θα μεταφέρει τις απόψεις της πραγματικής

οικονομίας στα κέντρα λήψης αποφάσεων πλήρως τεκμηριωμένες και συμβατές με το εθνικό και ευρωπαϊκό γίνεσθαι. Η υποστήριξη τέτοιων προτάσεων από τα επιμελητήρια είναι πολύ ευκολότερο να γίνουν αποδεκτές από τα κέντρα λήψης αποφάσεων και πάντως θα είναι πολύ ισχυρότερες από τα συνήθως καταγγελτικές ή γενικόλογες επιστολές διαμαρτυρίας (<http://www.eea-info.gr/?t=8&aID=125001232&isID=522>).

2.10.2. ΤΟΠΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Ένας επίσης σημαντικός ρόλος των επιμελητηρίων είναι η συμμετοχή τους στην συνολική τοπική ανάπτυξη με ιδέες αλλά κυρίως δράσεις. Η επιχειρηματική κοινότητα κάθε περιοχής είναι από τις πλέον δυναμικές και αποτελεσματικές κοινότητες. Με την ίδια λογική και η συλλογική της έκφραση (το τοπικό επιμελητήριο) θα πρέπει να είναι δυναμικό και διορατικό ώστε να μπορεί να συμμετέχει ή να υποκινεί διαδικασίες ανάπτυξης στην περιοχή που δραστηριοποιείται. Η δημιουργία της Διαχειριστικής των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων ήταν μια σημαντική αναπτυξιακή προσπάθεια των επιμελητηρίων και τέτοιες προσπάθειες θα πρέπει να συνεχιστούν και σε άλλους τομείς. Στον τομέα της τοπικής ανάπτυξης η διεθνής εμπειρία των επιμελητηρίων μπορεί να είναι σημαντική. Η υιοθέτηση καλών πρακτικών από αντίστοιχα ευρωπαϊκά επιμελητήρια είναι πολύ ωφέλιμη αφού μπορούν να μελετηθούν πρακτικές άλλων επιμελητηρίων που λειτουργούν ακόμη και ως διαχειριστές τοπικών λιμανιών και αεροδρομίων, ιδρύουν και διαχειρίζονται εξειδικευμένα τραπεζικά ιδρύματα εξειδικευμένα στη κάλυψη των χρηματοδοτικών αναγκών των μελών τους. Η αξιοποίηση τοπικών ιδιαιτεροτήτων και πλεονεκτημάτων θα πρέπει να είναι στο στόχαστρο των επιμελητηρίων και με τη δράση τους να μπορούν να συμβάλουν στη μετατροπή τους σε επιχειρηματικές ευκαιρίες και ανάπτυξη. Γιατί σήμερα το καρναβάλι, για παράδειγμα, να μην είναι ένας τομέας που να τροφοδοτεί, όλο το χρόνο, με επισκέπτες την περιοχή της Αχαΐας; Σε τι έχει συνεισφέρει μέχρι σήμερα, στον τομέα αυτό το τοπικό επιμελητήριο; Δεν μπορεί το επιμελητήριο να είναι φορέας ιδεών και προτάσεων αλλά κυρίως αποτελεσματικών δράσεων για να δημιουργηθούν επιχειρηματικές ευκαιρίες στην περιοχή; (πόσο ακόμα θα παραμένει το εθνικό στάδιο αναξιποίητο; ή πόσο ακόμα ολόκληρη η Πατραϊκή θα συνεχίζει να φαντάζει σαν σκελετός και χώρος ενδιαίτησης

λαθρομεταναστών;). Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι ο ρόλος του επιμελητηρίου στους τομείς αυτούς είναι και πρέπει να είναι σημαντικός αλλά στην αναπτυξιακή κατεύθυνση και μόνο. Και στον τομέα αυτό η ομάδα διοίκησης σαφώς και δε φτάνει να καλύψει τις ανάγκες αυτού της του ρόλου. Είναι όμως υποχρέωση της να κινητοποιήσει τα άξια και έμπειρα μέλη του στην κατεύθυνση αυτή και παράλληλα να απευθυνθεί στους υπόλοιπους φορείς γνώσης και να καθοδηγήσει (επιχειρηματικά) τις εξελίξεις σε όλους τους αναπτυξιακούς τομείς της περιοχής. Σήμερα που η κρίση μας έχει κάνει όλους λιγότερο εγωιστές μάλλον είναι καλή περίοδος για τέτοιας μορφής κινητοποιήσεις και συστρατεύσεις (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

2.10.3. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕΛΩΝ

Ένας τρίτος πολύ σημαντικός ρόλος είναι αυτός της ανάπτυξης των ίδιων των μελών του άμεσα και έμμεσα. Τα μέλη των επιμελητηρίων, τις ποίο πολλές φορές, το αισθάνονται σαν το γραφειοκρατικό εκείνο εργαλείο που πρέπει να πληρώσουν συνδρομή για να θεωρήσουν τα βιβλία τους ή το βλέπουν από το illustration περιοδικό του που φτάνει με μεγάλο αριθμό φωτογραφιών, κατά κανόνα του προέδρου του και με ύλη αμφίβολης χρησιμότητας. Σήμερα οι επιχειρήσεις δοκιμάζονται όσο ποτέ άλλοτε και σ αυτές τις δύσκολες συνθήκες είναι που έχουν την ανάγκη του επιμελητηρίου περισσότερο από ποτέ άλλοτε. Βεβαίως το επιμελητήριο δεν μπορεί να αυξήσει το τζίρο των εμπορικών καταστημάτων για να σωθούν αλλά μπορεί με ενέργειες του και δράσεις άμεσα αλλά κυρίως μακροπρόθεσμα να βοηθήσει στην ανάπτυξη των ίδιων των επιχειρηματιών αλλά και των επιχειρήσεων τους. Η εξειδικευμένη παροχή συμβουλευτικής προς τα μέλη του, από συμβούλους κύρους, η προσπάθεια για συλλογικές δράσεις ομοειδών επιχειρήσεων (συνεταιρισμοί, συνεργασίες συνέργειες κλπ) είναι δράσεις προς τη σωστή κατεύθυνση αρκεί να είναι συστηματικές και με βάθος χρόνου. Η αξιοποίηση των κοινοτικών χρηματοδοτικών εργαλείων και θεσμών σε όφελός των μελών τους θα πρέπει να είναι μια από τις βασικές προτεραιότητες των νέων ομάδων διοίκησης των επιμελητηρίων. Θεωρούμε ότι, αν για παράδειγμα τα επιμελητήρια είχαν την δική τους τράπεζα μικρομεσαίων, το σύνολο των προγραμμάτων τύπου jesica, jeremie, τα χαμηλότοκα δάνεια της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων αλλά και άλλων οργανισμών, θα πέρναγαν μέσω

από αυτή και δεν θα χάνονταν στις δαιδαλώδεις διαδρομές των ιδιωτικών τραπεζών. Το ίδιο θα είχε συμβεί και με τις εγγυήσεις των δανείων ή τα άτοκα δάνεια του ΤΕΜΠΜΕ που αντί να πάνε στις ΜΜΕ που τα είχαν ανάγκη και από αυτές κατ'ευθείαν στην αγορά (πρώτες ύλες, μισθοδοσία κλπ) έγιναν κλειστές καταθέσεις σε επαγγελματίες που καμία ανάγκη δεν είχαν από κεφάλαια κίνησης (γιατρούς κλπ) και στερήθηκε η αγορά στην πολύ δύσκολη περίοδο της κρίσης αρκετά δισεκατομμύρια. Η εξωστρέφεια σήμερα είναι το κλειδί για την επιβίωση ή και ανάπτυξη πολλών επιχειρήσεων. Στον τομέα αυτό τα επιμελητήρια μπορούν να συνδράμουν σημαντικά τα μέλη τους ώστε ή να αυξήσουν την εξαγωγική τους δράση ή το σημαντικότερο να δώσουν την ευκαιρία και σε νέες μονάδες να δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους στη διεθνή αγορά. Οι ομαδικές αποστολές σε αγορές στόχους των μελών τους, η οργάνωση συναντήσεων μεταξύ επιχειρήσεων από διαφορετικές χώρες στην έδρα του επιμελητηρίου (τύπου *partnariat*), η παροχή τεχνικής βοήθειας στα μέλη τους που τώρα ξεκινούν εξαγωγική δράση είναι δράσεις που τα επιμελητήρια θα πρέπει να βελτιώσουν ή ενσωματώσουν το επόμενο διάστημα και μάλιστα με συστηματικό τρόπο και με βάθος χρόνου. Η μεταφορά τεχνογνωσίας και καλώ πρακτικών στις επιχειρήσεις μέλη τους θα πρέπει να είναι μέρος της προσπάθειας του. Στοχευόμενες δράσεις στον τομέα αυτό μπορεί να φέρουν πολύ καλά αποτελέσματα στις τοπικές επιχειρήσεις. Είναι προφανές ότι οι νέα διοικήσεις των επιμελητηρίων καλούνται σε συνθήκες κρίσης να παίξουν σημαντικό ρόλο σε όλα τα παραπάνω πεδία αλλά και σε άλλα που δεν αναφέρθηκαν. Η μεγάλη κρίση είναι και η ευκαιρία των επιμελητηρίων να αναβαθμιστούν και να περάσουν στη συνείδηση των μελών του, που τώρα δοκιμάζονται, ως ο φορέας στήριξης τους ή ως ο γραφειοκρατικός μηχανισμός που κακώς εισπράττει τη συνδρομή τους. Αυτό είναι στο χέρι όλων των συμβούλων που θα εκλεγούν και όχι μόνο αυτών των παρατάξεων που θα πλειοψηφήσουν (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

2.11. ΣΤΕΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Ανάμεσα στα Επιμελητήρια και την Ένωσή τους αφ' ενός και αφ' ετέρου στην εποπτεύουσα αρχή, το Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας,

υπάρχουν στενοί δεσμοί συνεργασίας. Ορισμένες μάλιστα από τις επιμελητηριακές αρμοδιότητες, που έχουν άμεση σχέση με τη λειτουργία των επιχειρήσεων, έχουν εκχωρηθεί στα Επιμελητήρια από το Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Τα Επιμελητήρια και η ΚΕΕ, που εκφράζει τη συνισταμένη άποψη, αποτελούν τον κύριο θεσμοθετημένο Σύμβουλο της Πολιτείας σε οικονομικά θέματα, συμμετέχουν ενεργά στη διαμόρφωση της γενικότερης οικονομικής πολιτικής του τόπου και ειδικότερα της περιφερειακής οικονομικής πολιτικής (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

2.12. ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Η δραστηριοποίηση της ΚΕΕ στον διεθνή χώρο κατευθύνεται και αναπτύσσεται περισσότερο σε δύο βασικούς άξονες:

- Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ένωσης Ευρωπαϊκών Επιμελητηρίων (Eurochambers - Association of European Chambers of Commerce & Industry).
- Στη Νοτιοανατολική Ευρώπη σε επίπεδο Ένωσης Βαλκανικών Επιμελητηρίων (A.B.C. - Association of Balkan Chambers) και Ένωσης Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων της Ζώνης της Μαύρης Θάλασσας (Association of the Black Sea Zone Chambers of Commerce & Industry).

2.13. ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ.

Οι προτεραιότητες της ΚΕΕ σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι:

- Η παροχή ολοκληρωμένων υπηρεσιών πληροφόρησης και ενημέρωσης στα Επιμελητήρια - μέλη της και αντίστοιχα στις επιχειρήσεις τους.
- Η εκπροσώπηση κατά τον αποτελεσματικότερο τρόπο των Επιμελητηρίων στο εξωτερικό

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

- Η άσκηση κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο του παρεμβατικού της ρόλου έναντι των ευρωπαϊκών αρχών και κέντρων λήψης αποφάσεων
- Η διεκδίκηση από τους ευρωπαϊκούς φορείς αναπτυξιακών έργων
- Η εκπροσώπηση των Επιμελητηρίων στους διεθνείς οργανισμούς και fora αποτελεί σημαντική αρμοδιότητα για την ΚΕΕ. Η εκπροσώπηση αυτή ορίζεται κατά γεωγραφική περιφέρεια και οργανισμό (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

Επίσης η ΚΕΕ:

- επιδιώκει την προώθηση της συνεργασίας με τις Ενώσεις Επιμελητηρίων άλλων χωρών και για το λόγο αυτό ανταποκρίνεται θετικά σε όλα τα αιτήματα για ανάπτυξη διμερούς συνεργασίας
- διατηρεί στενή συνεργασία με την Ελληνική Εθνική Επιτροπή του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου, προς όφελος των Ελλήνων επιχειρηματιών.

2.14. ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η ΚΕΕ αναπτύσσει απευθείας επαφές με τις Γενικές Διευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ειδικότερα εκείνες που χειρίζονται θέματα ενδιαφέροντος των Επιμελητηρίων (Επιχείρησης και Βιομηχανίας, Ανταγωνισμού, Εσωτερικής Αγοράς και Υπηρεσιών, Μεταφορών και Ενέργειας, Απασχόλησης και Κοινωνικών Θεμάτων, Περιφερειακής Πολιτικής, Εκπαίδευσης και Πολιτισμού, Περιβάλλοντος, Κοινωνίας της Πληροφορίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης), με τη Γραμματεία του Συμβουλίου των Υπουργών, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της Επιτροπής Περιφερειών και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την προαγωγή των συμφερόντων των ελληνικών επιχειρήσεων ή άλλων θεμάτων αρμοδιότητας των Επιμελητηρίων. Ο ρόλος του Γραφείου Βρυξελλών στις επαφές και δράσεις αυτές είναι ουσιαστικός (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

Επίσης η ΚΕΕ δραστηριοποιείται ενεργά και συστηματικά στο πλαίσιο της Ένωσης Ευρωπαϊκών Επιμελητηρίων (Ευρωεπιμελητήριο), η οποία αποτελεί τον θεσμικό φορέα εκπροσώπησης όλων των Επιμελητηρίων των 25 κρατών - μελών της

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και άλλων χωρών που έχουν ειδική σχέση με αυτή (44 συνολικά χωρών) και είναι ο εκφραστής των συμφερόντων των 2 χιλιάδων Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων και των περίπου 18 εκατομμυρίων επιχειρήσεων. Περισσότερες από το 80% αυτών των επιχειρήσεων είναι μικρομεσαίες, ενώ τα μέλη των Επιμελητηρίων απασχολούν συνολικά 120 εκατομμύρια εργαζόμενους (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

Η ΚΕΕ παρακολουθεί και συμμετέχει στις εργασίες των Γενικών Συνελεύσεων - Διοικητικών Συμβουλίων - Εκτελεστικών Επιτροπών και Ετήσιων Συνεδρίων του Ευρωεπιμελητηρίου. Επίσης, επεξεργάζεται θέσεις και υποβάλλει κείμενα προτάσεων και γνωμοδοτήσεων (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

Ως μέλος του Ευρωεπιμελητηρίου η ΚΕΕ έχει την ευκαιρία να υποστηρίξει τα αιτήματα και να αναζητήσει λύσεις για τα προβλήματα των παραγωγικών φορέων της χώρας, έχοντας λόγο στα σχεδιαζόμενα νομοθετήματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη γέννησή τους, καθώς επίσης και τον προσδιορισμό των επιπτώσεων των κοινοτικών θεσμικών πρωτοβουλιών στο πλαίσιο της ολοκλήρωσης και εμπέδωσης της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς.

Η επανεκλογή του Προέδρου της ΚΕΕ κ. Γεωργίου Κασιμάτη στη θέση του Αναπληρωτή Προέδρου του Ευρωεπιμελητηρίου και η ανάθεση σε αυτόν της ευθύνης των τομέων της ενέργειας, των μεταφορών και του τουρισμού δημιούργησε τις προϋποθέσεις για την ενίσχυση της παρουσίας της ΚΕΕ στα ευρωπαϊκά δρώμενα.

2.15. ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ

Στις προτεραιότητες της ΚΕΕ εντάσσεται ακόμη η πρόωθηση της συνεργασίας με τις Ενώσεις των Επιμελητηρίων των χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και ιδιαίτερα των πρόσφατα ενταγμένων ή υπό ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση χωρών. Στο πλαίσιο αυτό η ΚΕΕ έχει ενεργή παρουσία στην Ένωση Βαλκανικών Επιμελητηρίων (Α.Β.Κ. - Association of Balkan Chambers), που έχει μέλη τις εθνικές

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

ενώσεις Επιμελητηρίων των χωρών της Βαλκανικής (Αλβανία - Βουλγαρία - Γιουγκοσλαβία - Ελλάδα - Κύπρος - ΠΓΔΜ - Ρουμανία - Τουρκία), καθώς επίσης και στις πρωτοβουλίες που προάγουν την παρευξείνια συνεργασία, όπως οι εργασίες της Ένωσης Επιμελητηρίων Ευξείνου Πόντου (Association of the Black Sea Zone Chambers of Commerce & Industry).

Ειδικότερα η ΚΕΕ αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην διαβαλκανική συνεργασία και για το λόγο αυτό διαδραματίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στην Ένωση Βαλκανικών Επιμελητηρίων, στην οποία συμμετέχει από της ιδρύσεώς της. Η ουσιαστική αυτή συμμετοχή της αποβλέπει στο να γίνουν τα Βαλκάνια χώρος οικονομικής ανάπτυξης και στενής εμπορικής συνεργασίας, ενώ παράλληλα ενεργεί για τη σταδιακή και σταθερή προσέγγιση και σύγκλιση των Βαλκανικών χωρών στην προοπτική της ενωμένης Ευρώπης.

Οι δραστηριότητες περιλαμβάνουν:

- Την επιβοήθηση των επιχειρήσεων των χωρών - μελών για την ανάπτυξη διμερών ή πολυμερών σχέσεων στην περιοχή της Βαλκανικής.
- Την εδραίωση των απαραίτητων θεσμών για τη λειτουργία της ελεύθερης αγοράς.
- Την απελευθέρωση του εμπορίου στην περιοχή των Βαλκανίων.
- Τη δημιουργία και ανάπτυξη ενός πληροφοριακού συστήματος επιχειρηματικής ενημέρωσης.
- Την διοργάνωση εκθέσεων και εμπορικών αποστολών.

Τέλος η ΚΕΕ παρακολουθεί τα Βαλκανικά θέματα και τις σχέσεις με τις χώρες της περιοχής αυτής, συμμετέχοντας τόσο στο Διοικητικό Συμβούλιο του Διαβαλκανικού και Παρευξείνιου Επιχειρηματικού Κέντρου (ΔΙ.Π.Ε.Κ.), που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, όσο και στις εργασίες της «Μόνιμης Επιτροπής Διευκόλυνσης Εξωτερικού Εμπορίου - HELLASPRO» (Permanent Committee for Trade Facilitation), η οποία λειτουργεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και ασχολείται με την επίλυση τεχνικών ζητημάτων εξωτερικού εμπορίου, που εμφανίζονται στις σχέσεις της Ελλάδας με τις χώρες της Ν.Α. Ευρώπης (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

2.16. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Βασικός μοχλός προώθησης των σχεδίων για την ανάπτυξη ενός μόνιμου και σταθερού δικτύου επικοινωνίας και συνεργασίας στο εξωτερικό αποτελεί το Αντιπροσωπευτικό Γραφείο της ΚΕΕ στις Βρυξέλλες. Το Γραφείο συμβάλλει σημαντικά στην ενεργό και συστηματική παρουσία και δραστηριοποίηση τόσο της ΚΕΕ όσο και των ελληνικών Επιμελητηρίων στο Ευρωπαϊκό Επιμελητήριο και στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συμβάλλει στην επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων των ελληνικών Επιμελητηρίων, γεγονός που ενεργεί προς όφελος των παραγωγικών τάξεων που εκπροσωπούν. Επίσης, η ύπαρξη και λειτουργία του Γραφείου σε έναν από τους κυριότερους πολιτικούς πόλους παγκοσμίως, έχει καταστήσει δυνατή την προσφορά καλύτερων υπηρεσιών στα Επιμελητήρια - μέλη της ΚΕΕ και κατ' επέκταση στις ελληνικές επιχειρήσεις, για την βελτίωση του επιχειρησιακού περιβάλλοντος στο οποίο δραστηριοποιούνται και την καλύτερη πρόσβασή τους στα διάφορα χρηματοδοτικά μέσα (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

Σκοπός του Γραφείου είναι η ενημέρωση της ΚΕΕ και όλων των ελληνικών Επιμελητηρίων για τα συμβαίνοντα στην ΕΕ είτε πρόκειται για προγράμματα και κοινοτικές πρωτοβουλίες, είτε για νομοθετικές πρωτοβουλίες και η προώθηση των θέσεων των ελληνικών Επιμελητηρίων στη διαμόρφωση κοινοτικών πολιτικών αρμοδιότητας Επιμελητηρίων, καθώς επίσης και η επιστημονική και τεχνική υποστήριξη των Επιμελητηρίων για τη συμμετοχή τους σε αυτά.

Παράλληλα το Γραφείο Βρυξελλών παρέχει υποστήριξη σε πολλά Επιμελητήρια για τη σύνταξη και υποβολή διαφόρων προτάσεων, καθώς και την προώθηση ενεργειών παρακολούθησης των διαδικασιών αξιολόγησης και τελικής αποδοχής τους από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα διάφορα κοινοτικά όργανα (http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history).

Μετά την εκλογή του Προέδρου της ΚΕΕ κ. Γεωργίου Κασιμάτη στη θέση του Αναπληρωτή Προέδρου του Ευρωπαϊκού Επιμελητηρίου και την ανάθεση σε αυτόν αρχικά του θέματος της διεύρυνσης και στη συνέχεια των θεμάτων ενέργειας, μεταφορών και

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

τουρισμού, η συμβολή του Γραφείου στην επιτυχή εκτέλεση των καθηκόντων του υπήρξε καθοριστική.

Τέλος σημειώνεται το γεγονός, ότι το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Γυναικών ("European Women Network") αποτελεί πρωτοβουλία του Γραφείου Βρυξελλών, η οποία στη συνέχεια υιοθετήθηκε από το Ευρωεπιμελητήριο. Το Δίκτυο αυτό στοχεύει στην προβολή του ρόλου, που οι γυναίκες των ευρωπαϊκών Επιμελητηρίων και οι γυναίκες επαγγελματίες διαδραματίζουν στις σημερινές εξελίξεις και ανάγκες για την επαγγελματική τους επιτυχία και την επιτυχία του δικτύου των Επιμελητηρίων. Σκοπός άλλωστε του δικτύου είναι η δημιουργία μιας ευρωπαϊκής βάσης πληροφόρησης και προώθησης των απόψεων και ενδιαφερόντων των γυναικών επαγγελματιών. Στις προτεραιότητες περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων θεμάτων, η ταχύτερη ανάπτυξη της γυναικείας επιχειρηματικότητας, η αύξηση της συμμετοχής των γυναικών επαγγελματιών στην οικονομική ανάπτυξη και η αναγνώριση του δικαιώματος των ίσων ευκαιριών ([http://www.uhc.gr/newsite/index.php? menu=history_menu&page=history](http://www.uhc.gr/newsite/index.php?menu=history_menu&page=history)).

Επίσης το Γραφείο Βρυξελλών:

- Πραγματοποιεί συναντήσεις με Εκπροσώπους άλλων Εθνικών Επιμελητηριακών Αντιπροσωπειών και ανταλλάσσει απόψεις με σκοπό την προώθηση της διμερούς συνεργασίας.
- Συνεργάζεται με το Ιδιαίτερο Γραφείο του Έλληνα Επιτρόπου για τη διερεύνηση συμμετοχής της ΚΕΕ και των Επιμελητηρίων σε προγράμματα που εντάσσονται στις δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την Απασχόληση και την καινοτομία.
- Συνεργάζεται με στελέχη της Μόνιμης Ελληνικής Αντιπροσωπείας (Μ.Ε.Α.) στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Συνεργάζεται με μέλη και στελέχη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στα πλαίσια αυτά το Γραφείο παρέχει βοήθεια και συνεργασία στους Έλληνες Ευρωβουλευτές, οι οποίοι οργανώνουν ελληνικές αποστολές στις Βρυξέλλες, καθώς και άλλες εκδηλώσεις, συμβάλλοντας έτσι στην επιτυχία του έργου τους. Εκπρόσωποι όλων

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

των πολιτικών κομμάτων και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης επισκέπτονται το Γραφείο και ενημερώνονται για τις δράσεις του και το ρόλο του στις Βρυξέλλες.

- Διοργανώνει στο χώρο του ενημερωτικές συναντήσεις για τις διάφορες αποστολές που πραγματοποιούνται κατόπιν σχετικών προσκλήσεων των Ελλήνων Ευρωβουλευτών.

Η αποστολή του Γραφείου Βρυξελλών είναι:

- να ενημερώνει και να ευαισθητοποιεί την κεντρική υπηρεσία και τα μέλη της ΚΕΕ για τα ευρωπαϊκά θέματα στους τομείς ενδιαφέροντος της ελληνικής επιχειρηματικής κοινότητας.
- να εκπροσωπεί την ΚΕΕ και να διαμορφώνει και προωθεί τις θέσεις της, σε συνεργασία με την κεντρική υπηρεσία:
- στο Ευρωεπιμελητήριο, στο οποίο ο Πρόεδρος της ΚΕΕ είναι Αναπληρωτής Πρόεδρος
- και στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία).
- Στα Επιμελητήρια - μέλη της ΚΕΕ παρέχει τις παρακάτω υπηρεσίες:
- Πληροφόρηση για ζητήματα της ευρωπαϊκής επικαιρότητας.
- Παροχή συμβουλών για ευρωπαϊκά θέματα.
- Οργάνωση επισκέψεων στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

3.1. Ο ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

3.1.1. Περιφέρεια : Δυτικής Ελλάδας

Η Αιτωλοακαρνανία (επίσημη ονομασία: Νομός Αιτωλίας και Ακαρνανίας) είναι ένας από τους πενήντα ένα νομούς της Ελλάδας. Βρίσκεται στο δυτικό μέρος της Ελλάδας. Ο νομός είναι μια ένωση της Αιτωλίας και της Ακαρνανίας. Πρωτεύουσά της είναι για ιστορικούς λόγους το Μεσολόγγι και μεγαλύτερη πόλη και οικονομικό κέντρο το Αγρίνιο. Η περιοχή είναι συνδεδεμένη από το 2004 με την Πελοπόννησο μέσω της γέφυρας Ρίου- Αντιρρίου , ενώ συνεχίζει να λειτουργεί, στην ίδια περιοχή, η σύνδεση με πορθμείο (φέρρυ μπωτ). Οι νομοί που την περιβάλλουν είναι αυτοί της Άρτας στην Ήπειρο, της Καρδίτσας στην Θεσσαλία, της Ευρυτανίας στα βορειοανατολικά και της Φωκίδας στα ανατολικά. Είναι ο μεγαλύτερος νομός στην Ελλάδα (ΤΟΥΡΙΣΤΟ-ΡΑΜΑ ΤΕΥΧΟΣ 22, ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ, 2007).

3.1.2. Γεωγραφία

Το ορεινό στοιχείο κυριαρχεί στο νομό. Τα νοτιοδυτικά παράλια χαρακτηρίζονται απ' την παρουσία λιμνοθαλασσών, με γνωστότερες αυτές του Μεσολογγίου και του Αιτωλικού. Ο επιμηκέστερος και κύριος ποταμός είναι ο Αχελώος ο οποίος καταλήγει σε δέλτα στα νοτιοδυτικά, ενώ η μεγαλύτερη λίμνη η Τριχωνίδα, η οποία είναι και η μεγαλύτερη λίμνη της Ελλάδας (97 τ.χ.). Στο Νομό υπάρχουν και οι λίμνες: Αμβρακία, Λυσιμαχεία, Οζερός και οι τεχνητές λίμνες του Καστρακίου, των Κρεμαστών και Στράτου. Εκτός του Αχελώου, το Νομό διαρρέουν και οι ποταμοί: Εύηνος, Ίναχος και Μόρνος (στα σύνορα με το νομό Φωκίδας κατά την αρχαιότητα έφερε το όνομα Δάφνος). Τα βουνά της Αιτωλοακαρνανίας περιλαμβάνουν το Παναιτωλικό στα βορειοανατολικά, Ακαρνανικά Όρη στα δυτικά, Βορειοδυτικά τα Όρη Βάλτου, στα νότια το όρος Αράκυνθος, Νοτιοανατολικά τα Όρη Ναυπακτίας γνωστά και ως Κράβαρα και τέλος ανάμεσα στα Ναυπάκτια Όρη και το Παναιτωλικό Όρος και χωρίς να διακόπτεται ο ορεινός όγκος βρίσκονται τα Όρη Λιδορικίου.

3.1.3. Κλίμα

Το κλίμα της ποικίλει από θερμά καλοκαίρια με πολλή υγρασία σε ήπιους χειμώνες στις χαμηλού υψομέτρου περιοχές. Κρύοι χειμώνες κυριαρχούν στις ορεινές περιοχές, ενώ σε ακόμα μεγαλύτερα υψόμετρα, τα καλοκαίρια είναι δροσερά και χιόνια καθώς και κρύος καιρός χαρακτηρίζουν τους χειμερινούς μήνες.

3.1.4. Οικονομία

Η οικονομία του νομού είναι κυρίως αγροτοκτηνοτροφική, με μεγάλη παραγωγή κυρίως στις νότιες περιοχές. Είναι μια απ' τις κύριες καπνοπαραγωγικές περιοχές της χώρας, ενώ καλλιεργούνται ακόμα ρύζι, όσπρια, δημητριακά, ελιές. Στα νοτιοδυτικά παράλια λειτουργούν ιχθυοκαλλιέργειες, ενώ υπάρχουν και μεγάλες αλυκές ειδικά στην περιοχή του Μεσολογγίου. Στον τομέα της κτηνοτροφίας ο νομός κατέχει μια από τις υψηλότερες θέσεις στην εγχώρια παραγωγή χοιρινού κρέατος με σύγχρονες μονάδες στην περιοχή της Βόνιτσας και του Αστακού. Αρκετοί κάτοικοι των ορεινών περιοχών κυρίως ασχολούνται με την εκτροφή αιγοπροβάτων κατά τον παραδοσιακό τρόπο καθώς στα μέρη αυτά έχει σταματήσει εντελώς η όποια αγροτική δραστηριότητα. Στην Ορεινή Ναυπακτία τα τελευταία χρόνια με Ευρωπαϊκές επιχορηγήσεις αναπτύσσεται η εκτροφή βοϊδών ελευθέρας βοσκής.

3.1.5. Ιστορία

Αρχαία Εποχή

Η ιστορία της περιοχής φτάνει στα αρχαία χρόνια, που χωρίζονταν σε αρχαία Αιτωλία και Επίκτητο.

Η περιοχή της Αιτωλοακαρνανίας συνδέεται με μακρόχρονη ιστορία που χάνεται στα βάθη των αιώνων. Αρχαίοι ιστορικοί όπως ο Θουκυδίδης και γεωγράφοι όπως ο Πausανίας και Στράβων μας πληροφορούν για το ρόλο που έπαιξε η περιοχή στην αρχαιότητα

Αναφέρονται οι δύο περιοχές από τον Ηρόδοτο και το Βιργίλιο στα έργα τους.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Από τη μυθολογία σαν παλιότεροι κάτοικοι της περιοχής αναφέρονται οι Κουρήτες με πρώτο βασιλιά τους τον Αιτωλό, (στην εποχή των διαδόχων του συμμετείχαν οι Αιτωλοί στην Αργοναυτική εκστρατεία).

Στους Περσικούς Πολέμους οι Αιτωλοί έμειναν ουδέτεροι, στον πελοποννησιακό πόλεμο πήραν μέρος μαζί με τους Αθηναίους στην εκστρατεία στις Συρακούσες, στον πόλεμο μεταξύ της Ελλάδας και του βασιλιά της Μακεδονίας Φίλιππου έμειναν ουδέτεροι, ενώ στην εποχή του Αλέξανδρου τάχθηκαν με τον Πολυσπέρχοντα.

Το 314 π.Χ. ίδρυσαν την Αιτωλική Συμπολιτεία ή Κοινό των Αιτωλών, που η ιστορία το αναφέρει ως "Παναιτώλιο". Το 300 π.Χ. συμάχησαν με τον Αντίγονο και ήρθαν σε σύγκρουση με τις υπόλοιπες πόλεις της Ελλάδας που τις νίκησαν. Στη Γαλατική επιδρομή έσωσαν το ναό των Δελφών και αργότερα επιδόθηκαν σε κατακτήσεις.

Υπέταξαν πολλές χώρες, γειτονικές και μη, και το 220 - 217 π.Χ. συμμετείχαν στο συμμαχικό πόλεμο ενάντια στην Αχαϊκή συμπολιτεία. Αργότερα συμάχησαν άλλοτε με τον Φίλιππο κι άλλοτε με τους Ρωμαίους (κάτω απ' την κυριαρχία τους έμειναν 80 χρόνια). Γύρω στον 3ο μ.Χ. αιώνα είχαν υποστεί επιδρομές των Γότθων.

Μεσαιωνική Εποχή

Στα βυζαντινά χρόνια έκαναν πάντα αισθητή την παρουσία τους. Το 1571 συμμετείχαν με τον Ιωάννη τον Αυστριακό στη Ναυμαχία της Ναυπάκτου. Δοκίμασαν αργότερα μεγάλες καταστροφές, γιατί επαναστάτησαν ενάντια στους Τούρκους κατακτητές πολλές φορές (1585 μ.Χ., 1665 μ.Χ.) άλλοτε με την υποκίνηση των καπεταναίων κλεφτών και άλλοτε με την υποκίνηση της Βενετίας και της Ρωσίας.

Νεότερη Εποχή

Αργότερα και οι δυο επαρχίες (Αιτωλία και Ακαρνανία) υποτάχθηκαν στον Αλή πασά.

Στη διάρκεια της Επανάστασης και πάλι η περιοχή έπαιξε σπουδαίο ρόλο. Εκεί ήταν πολλά αρματολίκια και λημέρια κλέφτικα στις ορεινές περιοχές.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Ονομαστά έμειναν το Αιτωλικό με τον Γ. Καραϊσκάκη και το Μεσολόγγι με το Μ. Μπότσαρη και την ηρωική έξοδο καθώς και ολόκληρη η επαναστατημένη περιοχή.

3.1.6. Πόλεις και κοινότητες

- ❖ Αγρίνιο
- ❖ Αιτωλικό
- ❖ Αμφιλοχία
- ❖ Αντίρριο
- ❖ Αστακός
- ❖ Βόνιτσα
- ❖ Θέρμο
- ❖ Θεστιείς
- ❖ Μεσολόγγι (πρωτεύουσα)
- ❖ Ναύπακτος
- ❖ Οινιάδες
- ❖ Πάλαιρος

3.1.7. Εκκλησιαστική διαίρεση

Στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας υπάρχουν δύο Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος:

Η Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας, με έδρα το Μεσολόγγι.

Η Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, με έδρα τη Ναύπακτο.

3.2. ΤΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Το 1932 ιδρύεται στο Αγρίνιο με Προεδρικό Διάταγμα (ΦΕΚ 430/32 Τευχ. Α') το Περιφερειακό Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αγρινίου.

Στις 30/8/1946 με Προεδρικό Διάταγμα (ΦΕΚ 292/46 τεύχος Α) ιδρύεται στο Αγρίνιο και το Επαγγελματικό και Βιοτεχνικό Επιμελητήριο με περιφέρεια τον Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

Σήμερα το Επιμελητήριο Αιτωλοακαρνανίας λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 2081/1992 όπως ισχύει, προέρχεται δε από τη συγχώνευση των δύο παραπάνω Επιμελητηρίων και διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο εκλέγεται ανά τετραετία από τα ταμειακώς ενήμερα μέλη του Επιμελητηρίου.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από 31 αιρετά μέλη και 10 μέλη εκ του Νόμου και συγκεκριμένα από το Βιομηχανικό Τμήμα 6 μέλη , το Βιοτεχνικό Τμήμα 10 μέλη, το Εμπορικό Τμήμα 9 μέλη και το Επαγγελματικό Τμήμα 6 μέλη.

Από το Διοικητικό Συμβούλιο εκλέγεται πενταμελής Διοικητική Επιτροπή, η οποία αποτελείται από τον Πρόεδρο, Α' και Β' Αντιπρόεδρο, τον Οικονομικό Επόπτη και τον Γενικό Γραμματέα.

Το προσωπικό του Επιμελητηρίου αποτελείται από μόνιμους υπαλλήλους όλων των κατηγοριών, οι οποίοι ανήκουν οργανικά στο Υπουργείο Ανάπτυξης και διέπονται από τους κανόνες του υπαλληλικού κώδικα. Είναι κατανεμημένοι στα τμήματα: Εμποροβιομηχανικών & Επαγγελματοβιοτεχνικών Θεμάτων, Διοικητικού Οικονομικού, Μητρώου - Πληροφορικής και Μηχανογραφικών Εφαρμογών και Γραφείο Τύπου, Εκδόσεων και Δημοσίων Σχέσεων.

Το Επιμελητήριο Αιτωλοακαρνανίας εδρεύει στο Αγρίνιο, όπου διαθέτει ιδιόκτητα γραφεία 1.100 τ.μ. επί των οδών Παπαστράτου 53 & Σμύρνης. Επίσης, με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου έχουν ιδρυθεί παραρτήματα σε πόλεις του Νομού: α) Στην Ι.Π. Μεσολογγίου σε μισθωμένα γραφεία 90 τ.μ. επί της Πλατείας Μπότσαρη. β) Στη Ναύπακτο σε ιδιόκτητα γραφεία 90 τ.μ. επί της οδού Αθηνών 26. γ) Στην Αμφίλοχία σε μισθωμένα γραφεία 90 τ.μ. επί της οδού Χαβίνη 120 δ) Στην πόλη της Βόνιτσας σε μισθωμένα γραφεία 90 τ.μ. επί της οδού Μακαρίου Κύπρου και σύντομα όπως έχει ήδη αποφασισθεί στη ΝΑΒΙΠΕ Πλατυγαλιού Αστακού.

Τα Επιμελητήρια είναι υποχρεωτικές Ενώσεις εμπόρων, βιομηχάνων, βιοτεχνών και επαγγελματιών που δρουν μέσα στην Περιφέρεια του κάθε Επιμελητηρίου που είναι ο Νομός. Είναι Ν.Π.Δ.Δ., προσφέρουν συμβουλευτικού χαρακτήρα υπηρεσίες προς το κράτος και ασκούν αποκεντρωμένες διοικητικές υπηρεσίες που προσδιορίζονται από την πολιτεία. Επίσης ασκούν γνωμοδοτικό έργο δια της συμμετοχής εκπροσώπων τους σε διάφορες επιτροπές και συμβούλια. Μελετούν τα προβλήματα που απασχολούν την οικονομία της περιοχής, δρώντας πάντα στα πλαίσια των γενικών συμφερόντων του κράτους με απώτερο σκοπό την ανάπτυξη και υποβοήθηση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Σημαντική επίσης αρμοδιότητα των Επιμελητηρίων αποτελεί πλέον και η τήρηση του ΓΕΜΗ.

3.3. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΓΕΜΗ

Η ανάγκη συγκρότησης ενός ενιαίου πλαισίου οργάνωσης, ενημέρωσης και χρήσης των μητρώων της δημόσιας διοίκησης αποτελούσε ανέκαθεν πάγια απαίτηση των συναλλασσόμενων με τους φορείς του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα. Ιδιαίτερα για την επιχειρηματική κοινότητα, οι επικαλύψεις στοιχείων, τα προβλήματα στην ονοματολογία, οι διαφορετικές κωδικοποιήσεις, η αποσπασματική συγκέντρωση στοιχείων από φορείς, η έλλειψη στοιχείων ιστορικότητας επιχειρήσεων κ.λ.π., αποτελούσαν μερικά μόνο από τα προβλήματα τα οποία αντιμετώπιζε, με αποτέλεσμα να παρατηρούνται προβλήματα στις διαδικασίες του γενικότερου επιχειρείν (<http://www.businessportal.gr/info.html>).

Για όλους αυτούς τους λόγους, ήταν πάγιο αίτημα του εμπορικού κόσμου της χώρας εδώ και πολλά χρόνια η δημιουργία ενός ενιαίου εμπορικού μητρώου. Είναι ευρέως αποδεκτό ότι η δημιουργία ενός Γενικού Εμπορικού Μητρώου (Γ.Ε.ΜΗ.) όλων των νομικών μορφών επιχειρήσεων στην Ελλάδα θα βοηθήσει στην παρακολούθηση των εμπορικών επιχειρήσεων από την πολιτεία και την καλύτερη εξυπηρέτηση των ιδίων των επιχειρήσεων από την κεντρική διοίκηση και τους αρμόδιους φορείς της. Εξάλλου, πολλές χώρες διεθνώς έχουν υλοποιήσει παρόμοια μητρώα όπως το HOUSE OF COMPANIES (Αγγλία), PUBLIC REGISTER (Αμερική, Σιγκαπούρη), και άλλες. Για τις χώρες αυτές, το ηλεκτρονικό εμπορικό μητρώο επιχειρήσεων αποτελεί παράγοντα διαφάνειας, εξασφάλισης των συναλλαγών (ασφάλεια και αξιοπιστία) και επιτάχυνσης διαδικασιών και λήψης αποφάσεων σε επιχειρησιακό αλλά και πολιτειακό επίπεδο (<http://www.businessportal.gr/info.html>).

Έτσι και στην Ελλάδα, η θεσμοθέτηση του Γενικού Εμπορικού Μητρώου (Γ.Ε.ΜΗ.), σε συνδυασμό με την αναβάθμιση του ρόλου των Επιμελητηριακών Φορέων μέσω της μετεξέλιξης τους σε «καταστήματα μίας στάσης» (one-stop-shop) , αποτελούν καθοριστικές αλλαγές στον άξονα της απλοποίησης των γενικότερων διαδικασιών του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, οι οποίες στοχεύουν τόσο στην κάλυψη αναγκών και απαιτήσεων των πάσης φύσεως εμπλεκομένων, όσο και στην ουσιαστική χρήση και αξιοποίηση των πληροφοριών που συλλέγονται. Η λειτουργία μιας σύγχρονης και ενημερωμένης κεντρικής βάσης μητρώου επιχειρήσεων θα διευκολύνει απεριόριστα στη μείωση των γραφειοκρατικών διαδικασιών δημιουργίας ή μεταβολής μιας

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

επιχείρησης, αλλά και έκδοσης και υποβολής πιστοποιητικών «εταιρικής ενημερότητας» για όλες σχεδόν τις συναλλαγές μιας εταιρείας. Παράλληλα, ένα γενικό και ενιαίο μητρώο επιχειρήσεων, δημιουργεί ευρύτερες προϋποθέσεις πληροφόρησης και εκμετάλλευσης της πληροφορίας για ολόκληρο τον δημόσιο τομέα. Χάρη σ' αυτό, γίνεται εφικτή η αποτελεσματικότερη στατιστική παρακολούθηση των στοιχείων των επιχειρήσεων, η ακριβέστερη άσκηση πολιτικής, νομοθετικής ή και ελεγκτικής εξουσίας προς τις επιχειρήσεις αλλά και σε σχέση με αυτές (<http://www.businessportal.gr/info.html>).

Το έργο του ΓΕΜΗ στοχεύει στη ριζική αναμόρφωση της λειτουργίας των επιμέρους (κατακερματισμένων) μητρώων επιχειρήσεων πάσης νομικής μορφής, το πέραςμα δηλαδή από το σημερινό χειρόγραφο - κατά κύριο λόγο - τρόπο επεξεργασίας πληροφοριών και τη σημερινή διαχείριση εργασίας, σε ένα ενιαίο περιβάλλον αυτοματοποιημένης επεξεργασίας και υψηλής αποδοτικότητας ενός Γενικού Εμπορικού Μητρώου (Γ.Ε.ΜΗ.).

Το Γ.Ε.ΜΗ. θα αποτελεί – μεταξύ των άλλων – όργανο δημοσιότητας, στατιστικής ανάλυσης σε εθνικό επίπεδο και μέσο προστασίας των τρίτων τόσο για την ΓΓΕ και για το τμήμα του ΓΕΜΗ που την αφορά όσο και για τον ευρύτερο δημόσιο τομέα όταν ολοκληρωθεί το σύνολο του έργου.

Αναμενόμενα Αποτελέσματα

Η απλοποίηση του τυπικού πλαισίου άσκησης της εμπορικής δραστηριότητας η οποία αναμένεται να επιτευχθεί με τη λειτουργία του Γ.Ε.ΜΗ. στοχεύει να έχει εκτός των άλλων σαν αποτέλεσμα :

- ❖ Την εγκαθίδρυση καθεστώτος διαφάνειας της άσκησης της εμπορικής δραστηριότητας.
- ❖ Την εμπέδωση της ασφάλειας των εν γένει συναλλαγών.
- ❖ Την εξυπηρέτηση της δημοσιότητας της εμπορικής δραστηριότητας κατά το πλέον πρόσφορο και επιθυμητό τρόπο.
- ❖ Την εξασφάλιση προϋποθέσεων άσκησης και προστασίας της νόμιμης εμπορικής δραστηριότητας.
- ❖ Την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας με την εισαγωγή σύγχρονων τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

- ❖ Την εξασφάλιση της δυνατότητας ταχείας εξυπηρέτησης επιχειρήσεων και πολιτών με διαδικασίες “μια στάσης” και την υλοποίηση των επιταγών του άρθρου 6 του Ν3242/2004.
- ❖ Την καθιέρωση απλοποιημένου και ελκυστικού πλαισίου υποδοχής οργανωμένων εμπορικών δραστηριοτήτων από κράτη – μέλη της Ε.Ε. και τρίτες χώρες.

Η υλοποίηση του Γ.Ε.ΜΗ. θα οδηγήσει σε σημαντικά οικονομικά και κοινωνικά οφέλη όπως περιγράφονται παρακάτω:

Ευέλικτη και γρήγορη παρακολούθηση των εμπορικών επιχειρήσεων. Η παρακολούθηση αυτή αφορά την καταγραφή και αυτόματη ενημέρωση των μεταβολών όλων των εταιρικών μορφών (σύστασή τους, καταστατικά, Μετοχικό Κεφάλαιο κλπ) όσο και την λεπτομερή καταγραφή των οικονομικών αποτελεσμάτων και υποχρεώσεων των επιχειρήσεων. Η καταγραφή των παραπάνω στοιχείων οδηγούν στην της ιστορικότητας της επιχείρησης με αποτέλεσμα την διαχρονική παρακολούθηση των μεταβολών (ιστορικότητα).

Γρήγορη έκδοση εγγράφων (βεβαιώσεων) οι οποίες εύκολα μπορούν να τυποποιηθούν και να εξαχθούν από τις πληροφορίες που βρίσκονται στη βάση δεδομένων. Έτσι μπορεί να ξεπεραστεί το σημαντικό πρόβλημα πληροφόρησης των φορέων σε σχέση με τα στοιχεία που ζητούνται από τα Υπουργεία και άλλους φορείς, βοηθώντας έτσι στην αποτελεσματική και γρήγορη χρήση των στοιχείων αυτών από τους φορείς (<http://www.businessportal.gr/info.html>).

Παρακολούθηση από πλευράς της αρμόδιας υπηρεσίας της αξιοπιστίας των στοιχείων των Ανώνυμων Εταιρειών σε σχέση με την τήρηση των υποχρεώσεών τους με βάση την ισχύουσα Νομοθεσία. Το παραπάνω σε σχέση με την ολοκληρωμένη εικόνα των Ανώνυμων Εταιριών αλλά και των υπολοίπων μορφών επιχειρήσεων (ΟΕ, ΕΕ, ΕΠΕ, ατομικές, κα), διευκολύνει σημαντικά την διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικές με τις επιχειρήσεις γενικά αλλά και με συγκεκριμένες επιχειρήσεις ιδιαίτερα (<http://www.businessportal.gr/info.html>).

Η άσκηση του ελέγχου και των αποφάσεων για κάθε επιχείρηση, μπορεί εύκολα να προκύψει από τους αρμόδιους για κάθε τομέα φορείς του Δημοσίου με την υλοποίηση

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

και χρήση ενιαίας τράπεζας δεδομένων (Data Bank) η οποία θα χρησιμοποιηθεί για την ανταλλαγή συνολικής Πληροφόρησης στους αντίστοιχους φορείς και ενδιαφερόμενους.

Έκδοση στατιστικών στοιχείων τα οποία θα δείχνουν επακριβώς την συνολική πορεία των επιχειρήσεων σε συγκεκριμένους τομείς. Τα δεδομένα αυτά θα βοηθήσουν σημαντικά στον καθορισμό της πολιτικής από μέρους του κράτους για εντοπισμό κριτηρίων και μεθοδολογιών που θα βοηθήσουν στην σωστή κατανομή των παροχών στον τομέα των Α.Ε.

Συνέργεια με άλλα έργα του δημόσιου τομέα για την ουσιαστικότερη αξιοποίηση των πληροφοριών μεταξύ των διαφόρων δημόσιων υπηρεσιών καθώς και την ενεργοποίηση και αξιοποίηση των υποδομών του δημοσίου για την επίτευξη οικονομικών κλίμακας αλλά και τελικά καλύτερης εξυπηρέτησης του πολίτη (<http://www.businessportal.gr/info.html>).

3.4. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

Στα θέματα που απασχολούν τον επιχειρηματικό κόσμο του Νομού το Επιμελητήριο Αιτωλοακαρνανίας πήρε συγκεκριμένες θέσεις τις οποίες πρόβαλε και προώθησε στα αρμόδια Υπουργεία και φορείς που μπορούν να προσφέρουν λύσεις. Πέραν αυτών, για τη στήριξη της δραστηριότητάς του ίδρυσε μαζί με άλλους φορείς και συμμετέχει σε σειρά εταιρειών:

- ❖ Προχώρησε την 18/06/1991 στην ίδρυση του Κέντρου Επιχειρήσεων και Καινοτομίας Πάτρας (BIC) μαζί με τα Επιμελητήρια Αχαΐας και Ηλείας, σκοπός του οποίου είναι η υποστήριξη καινοτόμων ιδεών και η προώθησή τους. Στα πλαίσια του Προγράμματος INNACT RWG 2002 - 2003, έχει αναλάβει την ανάπτυξη υποδομών παρατηρητηρίου για την προώθηση και πιλοτική υποστήριξη δικτύων συνεργασίας μεταξύ επιχειρήσεων και φορέων της Δυτικής Ελλάδος.
- ❖ Πρωτοστάτησε στη δημιουργία της Εταιρείας Διαχείρισης Κοινοτικών Προγραμμάτων Πελοποννήσου, Ιονίων Νήσων & Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, η οποία διαχειρίστηκε από το Β' ΚΠΣ προγράμματα ύψους 15 δις δρχ. για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις. Κατά το Γ' ΚΠΣ η εν λόγω εταιρεία μετετράπη σε

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Διαχειριστική Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδος, Ιονίων Νήσων και Ηπείρου, η οποία διαχειρίζεται προγράμματα ύψους 55 δις δρχ.

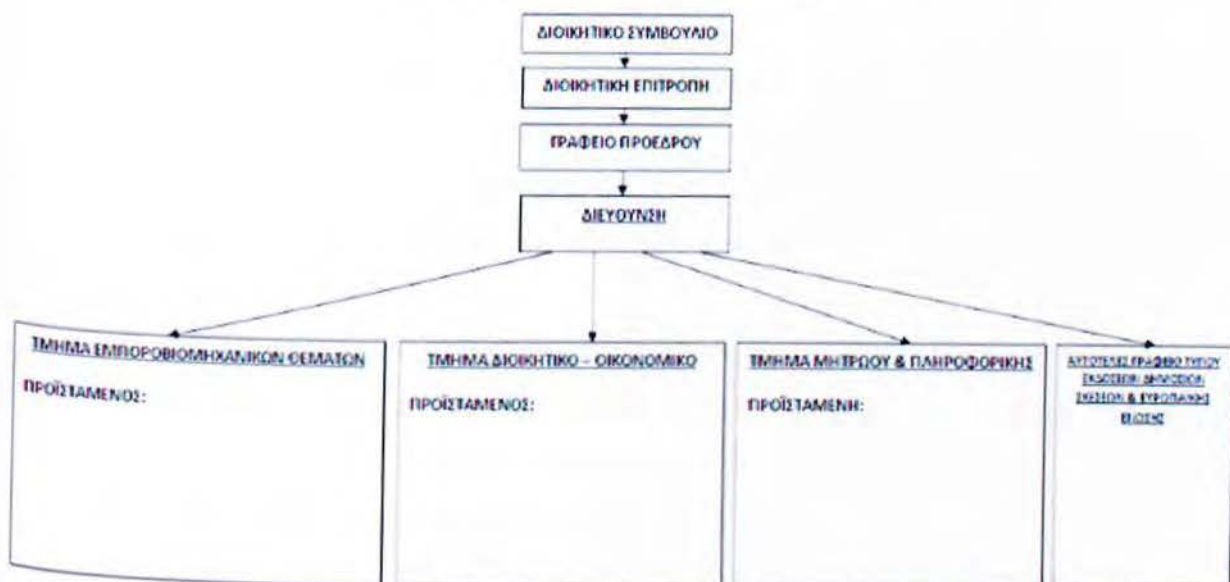
- ❖ Ίδρυσε μαζί με τα Επιμελητήρια Αχαΐας και Ηλείας το Κέντρο Στήριξης ΜΜΕ Δυτικής Ελλάδος, εταιρεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που σκοπό έχει την ενημέρωση και πληροφόρηση των ΜΜΕ της Δυτικής Ελλάδος. Ήδη το Κέντρο Στήριξης σε συνεργασία με το Ι.Τ.Υ και την 01 Πληροφορική Εκπαιδευτική έχουν αναλάβει την εκπαιδευτική στήριξη των ΜΜΕ στα πλαίσια του Προγράμματος Δικτυωθείτε.
- ❖ Σε συνεργασία με τα Επιμελητήρια Αχαΐας και Ηλείας προχώρησαν στην ίδρυση του Ηλεκτρονικού Κέντρου Εμπορίου Δυτικής Ελλάδος. Ήδη μέσω του Προγράμματος INNACT RWG 2002 - 2003 το ΗΚΕ έχει αναλάβει το έργο ανάπτυξης δικτυακού χώρου προβολής επιχειρηματικών και αναπτυξιακών δυνατοτήτων της ΠΔΕ, την ανάπτυξη δικτύου e- business , δημιουργία εταιρικών site, ανάπτυξη B2B & B2C.

Το έτος 2002 ιδρύθηκε η αστική μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα εταιρία «ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΑΙΤΩΛ/ΝΙΑΣ (ΕΠ.ΕΤ.ΑΝ.ΑΙΤ.)» με μόνο εταίρο το Επιμελητήριο Αιτωλ/νίας με βασικό σκοπό την εκπόνηση, διαχείριση και υλοποίηση επιχειρηματικών και άλλων προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης & εθνικών, στους τομείς διοίκησης επιχειρήσεων, ερευνών αγοράς, μεταφοράς τεχνολογίας και τεχνογνωσίας και άλλων αντικειμένων προς υποβοήθηση της ανάπτυξης των περιοχών, των επιχειρήσεων και ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Η υλοποίηση αναπτυξιακών παρεμβάσεων καθώς και η αξιοποίηση κάθε προγράμματος επιστημονικής, επιχειρηματικής και οικονομικής συνεργασίας.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

3.5. ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΒΑΣΗ ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

3.6. ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥΣ

Το ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ, ως Ν.Π.Δ.Δ. λειτουργεί σαν αυτοτελής οργανισμός που δρα ως υποχρεωτική αυτοτελής και ανεξάρτητη ένωση φυσικών και νομικών προσώπων που ασκούν εμπορική, βιομηχανική, βιοτεχνική και επαγγελματική δραστηριότητα στην Περιφέρεια του Νομού Αιτωλοακαρνανίας. Η οργάνωση και λειτουργία του διέπεται από την Ελληνική Νομοθεσία και ειδικότερα από τον Ν. 2081/1992 όπως ισχύει.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Το επιμελητήριο Αιτωλοακαρνανίας διακρίνεται στα παρακάτω τμήματα και με τις ακόλουθες δραστηριότητες:

3.6.1. Το Τμήμα Εμποροβιομηχανικών Θεμάτων, έχει τις εξής αρμοδιότητες:

- ❖ την μελέτη κάθε θέματος που αφορά την βιομηχανία, το εμπόριο, την βιοτεχνία και τα επαγγέλματα για την ενάσκηση του γνωμοδοτικού έργου του Επιμελητηρίου
- ❖ την παρακολούθηση κάθε θέματος που αναφέρεται στο εισαγωγικό και εξαγωγικό εμπόριο της χώρας, καθώς και στην βιομηχανία της Περιφέρειας του Επιμελητηρίου, την ενημέρωση των ενδιαφερομένων μελών επί των εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων και την εισήγηση στις αρμόδιες αρχές για τα παραπάνω θέματα
- ❖ την στατιστική παρακολούθηση της εμπορικής και βιομηχανικής κίνησης, την συγκέντρωση και μελέτη όλων των στατιστικών στοιχείων των εκδιδομένων από όλες τις αρμόδιες υπηρεσίες, καθώς και την δημοσίευση των στοιχείων αυτών και των πορισμάτων των μελετών στο μηνιαίο δελτίο του Επιμελητηρίου
- ❖ την έρευνα της αγοράς και τη μελέτη των προβλημάτων που ανακύπτουν από το εμπόριο και την βιομηχανία
- ❖ την μελέτη και αντιμετώπιση καθώς και την παρακολούθηση κάθε θέματος που αφορά τα επαγγέλματα και τις βιοτεχνίας της Περιφέρειας Επιμελητηρίου και την εφαρμογή των εκάστοτε σχετικών διατάξεων νόμων και κανονιστικών πράξεων
- ❖ την καταγραφή των ενεργειών επί της πορείας και της δραστηριότητας του Επιμελητηρίου, ως συμβουλευτικού και γνωμοδοτικού οργάνου της πολιτείας και ως φορέας ανάπτυξης και προαγωγής των επαγγελμάτων, καθώς και της Βιοτεχνίας, του Εμπορίου και της Βιομηχανίας
- ❖ την ενημέρωση των μελών του Επιμελητηρίου για την δυνατότητα πρόσβασής τους σε πηγές πληροφόρησης που αναφέρονται σε Εθνικά και Αναπτυξιακά Προγράμματα
- ❖ την εισήγηση σε σχέδια νόμων, προεδρικών διαταγμάτων και αποφάσεων που αφορούν τη βιομηχανία, τη βιοτεχνία, το εμπόριο και τα επαγγέλματα

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

- ❖ την μελέτη και την πρόταση μέτρων για την απλούστευση των διαδικασιών μέσα από το Επιμελητήριο για την αύξηση της παραγωγικότητας και την ταχύτερη εξυπηρέτηση των συναλλασσομένων
- ❖ την επιμέλεια της προπαρασκευής για την συμμετοχή του Επιμελητηρίου σε συνέδρια εσωτερικού και εξωτερικού, καθώς και σε εμπορικές αποστολές
- ❖ την οργάνωση σεμιναρίων διαλέξεων και προγραμμάτων εκπαίδευσης επιχειρηματικών στελεχών για την ενημέρωσή τους σε επίκαιρα θέματα, την εφαρμογή και διάδοση των σύγχρονων μεθόδων έρευνας αγοράς, κόστους, διαφήμισης, τυποποίησης και διάθεσης προϊόντων, αύξησης της παραγωγικότητας και γενικά της οργάνωσης των επιχειρήσεων με σύγχρονες μεθόδους λειτουργίας
- ❖ την οργάνωση εκθεσιακών εκδηλώσεων στο εσωτερικό και το εξωτερικό σε συνεργασία με τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες
- ❖ την καταγραφή των εμπορικών συνηθειών και εμπορικών εθίμων
- ❖ την τήρηση ευρετηρίων των εκάστοτε υφιστάμενων σωματείων, ενώσεων, ομοσπονδιών, συνεταιρισμών κλπ
- ❖ την σύνταξη άρθρων σχετικών με το αντικείμενο και τα μέλη του, για τον εμπλουτισμό της έκδοσης του ενημερωτικού δελτίου του Επιμελητηρίου.
- ❖ Όλες τις δραστηριότητες για την υλοποίηση έργων από το Επιμελητήριο όπως αυτές διεξοδικά περιγράφονται στην διαδικασία Τ.Δ.-007 Διαχείρισης Έργων.

Η λειτουργία του Τμήματος Εμπορο-βιομηχανικών και Επαγγελματο-βιοτεχνικών θεμάτων, έχει καθοριστεί με βάση το Π.Δ. 35/2005 (ΦΕΚ 54/02.03.2005) που ορίζει τη σύσταση του Οργανισμού.

3.6.2. Το Τμήμα Οικονομικού - Διοικητικού του Οργανισμού, έχει τις εξής αρμοδιότητες:

- ❖ τον χειρισμό όλων των θεμάτων υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού του Οργανισμού
- ❖ την επεξεργασία στοιχείων για την αριθμητική σύνθεση και τις αριθμητικές μεταβολές του προσωπικού του Οργανισμού
- ❖ την μέριμνα για την διακρίβωση των αναγκών εκπαίδευσης του προσωπικού

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

- ❖ την μέριμνα για την εφαρμογή προγραμμάτων εκπαίδευσης προσωπικού στο εσωτερικό και το εξωτερικό στο πλαίσιο της ισχύουσας κάθε φορά κείμενης νομοθεσίας
- ❖ την διακίνηση της αλληλογραφίας, την δακτυλογράφηση κειμένων, την αναπαραγωγή εγγράφων και εντύπων, την διεκπεραίωση και τήρηση του γενικού πρωτοκόλλου των εισερχομένων και εξερχόμενων εγγράφων
- ❖ την μέριμνα για την οργάνωση και διατήρηση του Γενικού και των Θεματικών Αρχείων του Επιμελητηρίου
- ❖ την βεβαίωση με το γνήσιο της υπογραφής του προσωπικού και των πολιτών, της ακρίβειας των αντιγράφων ή φωτογραφιών ή φωτοτυπιών εγγράφων ή δικαιολογητικών, ύστερα από αντιπαραβολή τους με το επιδεικνυόμενο σχετικό πρωτότυπο ή ακριβές αντίγραφο
- ❖ την μέριμνα για την παραλαβή από το Εθνικό Τυπογραφείο των ΦΕΚ ή άλλων εντύπων, την βιβλιοδέτηση και αρχειοθέτησή τους
- ❖ την μέριμνα για την φύλαξη και τον καθαρισμό της υπηρεσίας
- ❖ την μέριμνα για την λειτουργία του τηλεφωνικού κέντρου, των τηλετύπων και των λοιπών μέσων επικοινωνίας
- ❖ την τήρηση πρακτικών της Διοικητικής Επιτροπής και του Διοικητικού Συμβουλίου του Επιμελητηρίου
- ❖ την κατάρτιση και τροποποίηση του προϋπολογισμού του Επιμελητηρίου και την παρακολούθηση της εκτέλεσής του
- ❖ την σύνταξη σχεδίου Οικονομικού απολογισμού
- ❖ την διαχείριση κάθε δαπάνης καθώς και την εκκαθάριση αποδοχών και αποζημιώσεων του προσωπικού
- ❖ την μέριμνα για την είσπραξη κάθε εσόδου για τον Οργανισμό
- ❖ την μέριμνα για την προμήθεια κάθε μηχανήματος, υλικού εφοδίου και κάθε περιουσιακού στοιχείου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και την σχετική Διαδικασία ΤΔ - 005
- ❖ την μέριμνα για την εκτέλεση εργασιών (τυπογραφικών, επισκευής και συντήρησης κτιρίων, εγκαταστάσεων και μηχανημάτων)
- ❖ την μέριμνα για την εκποίηση κάθε περιουσιακού στοιχείου

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

- ❖ την μέριμνα για την στέγαση του Οργανισμού
- ❖ την μέριμνα για την διαχείριση υλικού του Οργανισμού και την τήρηση του σχετικού βιβλίου απογραφής περιουσιακών στοιχείων.
- ❖ Όλες τις δραστηριότητες για την υλοποίηση έργων από το Επιμελητήριο όπως αυτές διεξοδικά περιγράφονται στην διαδικασία Τ.Δ.-007 Διαχείρισης Έργων.

Η λειτουργία του Οικονομικού - Διοικητικού Τμήματος, έχει καθοριστεί με βάση το Π.Δ. 35 (ΦΕΚ 54/02.03.2005) που ορίζει τη σύσταση του Οργανισμού.

3.6.3. Το Τμήμα Μητρώου και Πληροφορικής, έχει τις εξής αρμοδιότητες:

- ❖ την τήρηση του Γενικού Εμπορικού Μητρώου [ΓΕΜΗ] των Επιχειρήσεων της Περιφέρειας του Επιμελητηρίου Αιτωλοακαρνανίας
- ❖ την τήρηση των μητρώων των μελών του Επιμελητηρίου Αιτωλοακαρνανίας, την συνεχή ενημέρωση αυτού και την έκδοση των σχετικών πιστοποιητικών προς τα μέλη του Επιμελητηρίου, όταν αυτά το απαιτήσουν για χρήση τους σε διάφορες δραστηριότητες
- ❖ τον έλεγχο και την πιστοποίηση του δικαιώματος χρήσης επωνυμίας και διακριτικού τίτλου από τις νεοϊδρυόμενες ή μετατρεπόμενες επιχειρήσεις της αρμοδιότητας του Επιμελητηρίου
- ❖ την τήρηση ειδικού μητρώου διακριτικών τίτλων των επιχειρήσεων - μελών του Επιμελητηρίου
- ❖ την σύνταξη των εκλογικών καταλόγων για την ανάδειξη της Διοίκησης του Επιμελητηρίου και κάθε σχετική εργασία με τις εκλογές
- ❖ την παραλαβή και τον έλεγχο των δικαιολογητικών για την εγγραφή ασφαλιστικών συμβούλων, ασφαλιστικών πρακτόρων, μεσιτών ασφαλίσεων και συντονιστών ασφαλιστικών συμβούλων και την τήρηση του ειδικού μητρώου αυτών
- ❖ την παραλαβή και τον έλεγχο των δικαιολογητικών για την εγγραφή Μεσιτών Αστικών Συμβάσεων και την τήρηση του ειδικού μητρώου αυτών
- ❖ την παραλαβή και τον έλεγχο των δικαιολογητικών για την εγγραφή των επιχειρήσεων στο σχετικό ειδικό μητρώο εξαγωγέων
- ❖ την έκδοση πιστοποιητικών προελεύσεως και βεβαιώσεως τιμών

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

- ❖ την διενέργεια διαιτησιών, πραγματογνωμοσυμών, δειγματοληψιών, την επίλυση εμπορικών διαφορών μεταξύ επιχειρήσεων μελών σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία
- ❖ την θεώρηση του ομοίου και γνησίου υπογραφής των μελών του Επιμελητηρίου και την βεβαίωση της ακρίβειας των φωτοτυπιών εγγράφων κατατιθεμένων στο Τμήμα
- ❖ την συλλογή στοιχείων, νόμων, κανονισμών, διατάξεων, δικαστικών αποφάσεων, ερμηνευτικών εγκυκλίων κ.α. για την ταξινόμηση των εμπορικών δραστηριοτήτων των μελών του Επιμελητηρίου και την κατάταξη αυτών στα Τμήματα
- ❖ την στατιστική παρακολούθηση των δεδομένων μητρώου και την έκδοση των σχετικών στατιστικών δελτίων
- ❖ την πλήρη κάλυψη των μηχανογραφικών αναγκών όλων των τμημάτων του Οργανισμού
- ❖ την δόμηση, συντήρηση και ανανέωση της ιστοσελίδας του Επιμελητηρίου στο διαδίκτυο
- ❖ την συντήρηση και λειτουργία του κόμβου του Επιμελητηρίου στο διαδίκτυο
- ❖ την διαχείριση και τον έλεγχο της ορθής λειτουργίας του εξοπλισμού (hardware) και του λογισμικού (software) και την συντήρηση αυτών για τον Οργανισμό
- ❖ την τεχνική υποστήριξη και την ασφάλεια του υλικού του εξοπλισμού και του λογισμικού
- ❖ κάθε άλλη δραστηριότητα που σχετίζεται με την αναγκαία μηχανογραφική υποστήριξη του Οργανισμού.
- ❖ Όλες τις δραστηριότητες για την υλοποίηση έργων από το Επιμελητήριο όπως αυτές διεξοδικά περιγράφονται στην διαδικασία Τ.Δ.-007 Διαχείρισης Έργων.

Σχετικά με τον εξοπλισμό που απαιτείται για την οργάνωση και την παροχή των Υπηρεσιών του Τμήματος, τηρείται πλήρης Κατάλογος μηχανογραφικού εξοπλισμού και λογισμικού σε ηλεκτρονική μορφή.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

Η λειτουργία του Τμήματος Μητρώου - Πληροφορικής και Μηχανογραφικών Εφαρμογών, έχει καθοριστεί με βάση το Π.Δ. 35 (ΦΕΚ 54/02.03.2005) που ορίζει τη σύσταση του Οργανισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα επιμελητήρια όπως αναφέραμε αποτελούν έναν από τους σημαντικότερους θεσμούς της χώρας. Δραστηριοποιούνται σε κάθε νομό ξεχωριστά και αποτελούν αυτοτελείς οικονομικές μονάδες.

Στα επιμελητήρια έχουν δικαίωμα συμμετοχής όλοι όσοι ασκούν την εμπορική ιδιότητα, όπως αυτή ορίζεται από τις διατάξεις του ισχύοντος νομικού καθεστώτος και είναι εγγεγραμμένες όλες οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στο νομό.

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου σε κάθε επιμελητήριο εκλέγονται με ψηφοφοριακή διαδικασία και την κάθε θέση λαμβάνουν σύμφωνα με τον αριθμό των ψήφων που συγκέντρωσαν κατά τη διαδικασία εκλογής.

Οι συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου διακρίνονται σε τακτικές και έκτακτες.

Οι τακτικές συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου γίνονται δημόσια και μια φορά κάθε μήνα εκτός του μηνός Αυγούστου.

Οι αποφάσεις λαμβάνονται με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, κατ' εξαίρεση δε στις ειδικές περιπτώσεις που αναφέρει ο νόμος, με αυξημένη πλειοψηφία, και με ανάταση του χεριού ή με ονομαστική κλήση.

Οι συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου είναι δημόσιες, σύμφωνα με τον κανονισμό.

Η υπηρεσία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τιμητική και άμισθη. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι υποχρεωμένα να παρίστανται ανελλιπώς στις συνεδριάσεις αυτού.

Για τις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου τηρούνται πρακτικά από τον οριζόμενο Γραμματέα και υπογράφονται από τον Πρόεδρο και το Γραμματέα ή τους νόμιμους αναπληρωτές τους κατά περίπτωση.

Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου έχει το δικαίωμα να υποβάλλει γραπτά ερωτήματα προς τη Διοικητική Επιτροπή του Επιμελητηρίου για κάθε

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

επιμελητηριακό θέμα και για θέματα αρμοδιότητας Επιτροπών, τις οποίες δύναται να συγκροτεί ή στις οποίες δύναται να συμμετέχει το Επιμελητήριο.

Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου έχει το δικαίωμα να υποβάλλει αναφορές, υπομνήματα και προτάσεις σχετικά με κάθε θέμα που ενδιαφέρει τον Επιμελητηριακό θεσμό. Σε κάθε τέτοιο έγγραφο πρέπει να μνημονεύεται κατά τρόπο σαφή το θιγόμενο θέμα και η προτεινόμενη λύση.

Οι συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου διακρίνονται σε τακτικές και έκτακτες. Οι τακτικές συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου γίνονται δημόσια και μια φορά κάθε μήνα εκτός του μηνός Αυγούστου.

Οι αποφάσεις λαμβάνονται με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, κατ' εξαίρεση δε στις ειδικές περιπτώσεις που αναφέρει ο νόμος, με αυξημένη πλειοψηφία, και με ανάταση του χεριού ή με ονομαστική κλήση.

Οι συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου είναι δημόσιες, σύμφωνα με τον κανονισμό.

Η υπηρεσία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τιμητική και άμισθη. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι υποχρεωμένα να παρίστανται ανελλιπώς στις συνεδριάσεις αυτού.

Για τις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου τηρούνται πρακτικά από τον οριζόμενο Γραμματέα και υπογράφονται από τον Πρόεδρο και το Γραμματέα ή τους νόμιμους αναπληρωτές τους κατά περίπτωση.

Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου έχει το δικαίωμα να υποβάλλει γραπτά ερωτήματα προς τη Διοικητική Επιτροπή του Επιμελητηρίου για κάθε επιμελητηριακό θέμα και για θέματα αρμοδιότητας Επιτροπών, τις οποίες δύναται να συγκροτεί ή στις οποίες δύναται να συμμετέχει το Επιμελητήριο.

Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου έχει το δικαίωμα να υποβάλλει αναφορές, υπομνήματα και προτάσεις σχετικά με κάθε θέμα που ενδιαφέρει τον Επιμελητηριακό θεσμό. Σε κάθε τέτοιο έγγραφο πρέπει να μνημονεύεται κατά τρόπο σαφή το θιγόμενο θέμα και η προτεινόμενη λύση.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Θα μπορούσαμε να προτείνουμε κάποιες πιθανές λύσεις, για παράδειγμα, από την πλευρά του κράτους και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, την συνεχή προβολή και προώθηση κλίματος εφησυχασμού, μέσω διαφημίσεων στο πλαίσιο της κοινωνικής ευθύνης, ώστε να επιτευχθεί η αλλαγή της ψυχολογίας του κοινού. Από την πλευρά των επιχειρήσεων, θα έπρεπε να εφαρμοστεί δραστικό, επιθετικό marketing, ώστε να συνεχίσει το κατάστημα να έχει την προτίμηση του καταναλωτικού κοινού και να γίνει προσπάθεια μείωσης του λειτουργικού κόστους.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

- Πανηγυράκης Γ., 2001, «Σύγχρονη Διοικητική Δημοσίων Σχέσεων», Εκδόσεις Μπένου, Αθήνα
- Σαρμανιώτης Χ., Μ.Β.Α., Δρ., 2006, «Εφαρμογές Μάρκετινγκ με ηλεκτρονικούς υπολογιστές», Θεσσαλονίκη
- Σφακιανάκης Μ.Κ., 1998, «Διοικητική κρίσεων», Εκδόσεις Έλλην, Αθήνα
- Γκόγκας, Π., (2010), «Η δομή του ελληνικού δημόσιου χρέους», Εφημερίδα Καθημερινή, 26 Μαΐου.
- Ινστιτούτο Ομοσπονδίας Εργασίας Τραπεζοϋπαλληλικών Οργανώσεων Ελλάδας, (2009), «Η απασχόληση στις τράπεζες», Αθήνα.
- Κόλλιντζας, Τ., Ψαλιδόπουλος, Μ., (2009), «Οι κρίσεις του 1929 και του 2008 και οι πολιτικές αντιμετώπισής τους», παρουσίαση στην ημερίδα του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων με θέμα «Από την κρίση του 1929 στην κρίση του 2009», Αθήνα, 12/11/2009.
- ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, Αλκης Αναγνωστόπουλος Δικηγόρος Καθηγητής ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
- Διεθνής Οικονομικές Σχέσεις Χριστίδης Ι Οικονομολόγος – Καθηγητής ΤΕΙ Πάτρας 2006-2005

ΞΕΝΗ

- Blume, M., MacKinlay C., Terker B., (1989), “Order imbalances and stock price movements on October 19 and 20 1987”, *Journal of Finance*, Vol. 44, pp. 827-848.
- Caballero, R., Krishnamurthy, A. (2009), “Global Imbalances and Financial Fragility”, *American Economic Review Papers and Proceedings*, May, pp. 584-88.
- Crotty, J., (2009), “Structural causes of the global financial crisis: a critical assessment of the ‘new financial architecture’”, *Cambridge Journal of Economics*, 33, pp. 563–580
- Davies, H. and D. Green (2010), “Banking on the Future: The Fall and Rise of Central Banking”, Princeton University Press.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ»

- Demirguc- Kunt A., E. Detraciache, (1998), “The determinants of banking crises in developing and developed countries”, IMF Staff Papers, Vol. 45, No. 1, March.
- Diamond, D. (1984), “Financial Intermediation and Delegated Monitoring”, Review of Economic Studies, Vol. 51, 393-414.
- Gavin M., R. Housmann, (1998), “The roots of banking crises: The macroeconomic context”, Inter- American Development Bank, Working Paper 318.
- Glick R., M. Hutchison, (2001), “Banking and currency crises: How common are twins?”, in Financial Crises in emerging markets, ed. By Reuven Glick, Ramon Moreno and Marc M. Spiegel, Ney York, Cambridge University Press.

Αρθρογραφία

- ΤΟΥΡΙΣΤΟΡΑΜΑ ΤΕΥΧΟΣ 22, ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ, 2007

Πηγές από το διαδίκτυο

- <http://www.eep.gov.gr/%CE%95%CF%80%CE%B9%CE%BC%CE%B5%CE%BB%CE%B7%CF%84%CE%AE%CF%81%CE%B9%CE%BF/%CE%9D%CE%BF%CE%BC%CE%BF%CE%B8%CE%B5%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CE%A0%CE%BB%CE%B1%CE%AF%CF%83%CE%B9%CE%BF.aspx>
- <http://portal.tee.gr/portal/page/portal/TEE>
- <http://www.acsmi.gov.gr/%CE%94%CE%B9%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%B7%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AD%CF%82%CE%A5%CF%80%CE%B7%CF%81%CE%B5%CF%83%CE%AF%CE%B5%CF%82/%CE%86%CE%B4%CE%B5%CE%B9%CE%B5%CF%82%CE%9B%CE%B5%CE%B9%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%B3%CE%AF%CE%B1%CF%82/%CE%9D%CE%BF%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CE%A0%CE%BB%CE%B1%CE%AF%CF%83%CE%B9%CE%BF%CE%91%CE%B4%CE%B5%CE%B9%CE%BF%CE%B4%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%83%CE%B7%CF%82/tabid/472/language/en-US/Default.aspx>